

tus,

ZINE NO. 4

98
M
CE
MATERLI
S NO.
01 980110
81
AL
S C I R D
60-1-1-NC-
DN

NOTES
ED ON
DISTRIBU
ST REFLECT
ELECTRICAL
ON ARE EST
VELOPMENTS

ALEXA LINCU
MESIA LORIANA

ALLE ALIOSHA
IRENE IONITA

ADAM PISLARU
GABRIELA RUSU

MANEA IZABELA
CIOBANU
ANDREEA DENISA

MIHAI MARA
LASCU IOANA

HUTANU DIANA
MARIA COCAN

SANGEREAN
RAMONA
PREDA PATRICIA

DANA MOCANU
DANIA C

PASCU BIANCA
ROGOVEANU
ALINA-MARIA

COMARNICEANU MARIA
ALEXANDRU
BERNOVICI

MANEA SERGIU
BEATRICE
PLESCAN

DIOCHETANU ROXANA
CHIORESCU
ANA-MARIA

CONSTANTINESCU
DELIA

ZENA DOMNULETE
ALEXANDRA-IOANA
HARAPU

DIANA RAD
RALUCA TARTAREANU

NICORESCU
RALUCA-TEODORA
DANCIU ILINCA

MĂLINA NOROCEA
PETRA TORSAN

SUSANU
GEORGIANA GEANINA
SOPHIA SZARVAS

IZDRĂILĂ
MARIA - TALIDA
FLORIN BOBEI

ANDREEA RECHITEAN
CAZAN ANIA DANA

SUHOV DAMIAN
ALEXANDRA MARIN

BRĂCĂCI ALINA
TEODORA FLOREA

POPENTA ȘTEFANIA
MAYUMI MIDOYO

CRISTINA BREAZU
ANDREEA ANA

START ↓

ZIUA 1

când te arunci cu capul înainte
 îți fuge Pământul de sub picioare
 și se-ntoarce în timp
 când maimuțele s-au săturat
 să stea în copaci
 când un om s-a fript pentru prima dată
 când hunii au cunoscut-o pe Mulan
 când Alexandru a crescut un pic
 când dacii au cucerit lumea, dar
 au pasat-o romanilor
 când Hitler s-a hotărât să nu-și mai radă
 mustața
 și s-a întors înapoi azi
 numai ca să te vadă pe tine cum ești
 proastă și-ți dai capul altcuiva

ilince danciu

ZIUA 2

Începi să te întrebi dacă ai o problemă atunci când
 carnea fiartă din orez începe să zică
 bancuri de pe Facebook.
 Știi sigur că ai o problemă când bancurile ți se par
 amuzante și râzi.
 așa că începi să iei pastile, doar așa ca să zici
 că faci și tu ceva.
 îți dai seama că fiertura e tatăl tău și că tu n-ai mai mâncat
 nimic de alaltăieri.
 Singurul lucru care te face fericită acum
 e faptul că pe cutia de la crema cu care te dai dimineața scrie:
 "Every morning is a new start"
 așa că te prinzi bine de covor, ca să nu decolezi.
 Mai faci și niște trenduri pe tik tok cu before and after,
 ca să observi mai bine cum trece timpul.

JURNALUL TĂU CU GĂGĂLE

Știu că uneori îți vine să-ți scoți pieptul și să
 scormonești înăuntru
 să cauți bine ce crezi că ești
 să-ți modelezi cu degetele interioarele
 și organele de definire
 pentru că simți că ceva n-a mai funcționat cum trebuie
 în ultima vreme.
 Știu că îți fac bine citatele care-ți zic că n-ai nevoie de
 validare exterioară
 pentru că n-ai nevoie
 dar

n-ar fi frumos să ai doar puțină?
 Știu că oricât ai încerca
 pur și simplu n-ajungi să scarpini exact
 partea aia interioară
 care te mănâncă
 și ai avea nevoie și de o a treia mână.
 Știu, pentru că mi-ai spus asta
 într-o ieri, luna trecută,
 când ți-ai luat papanăși
 și nu i-ai mai mâncat.

ZIUA 3

există amintiri ca niște clădiri
 sub care te bagi
 și stai acolo și e așa de cald și bine
 încât uiți să mai pleci
 zi-noapte-zi-noapte-zi-noapte-
 noapte-noapte-nopttttttt

Sunt zile în care anxietatea dispare pentru că ai văzut o dacie care ți-a amintit de bancheta din spate a mașinii vechi și pentru că cerul seamănă cu geaca ta din pod și pentru că ceva ce-ți place ție e doar la 2 km depărtare dar la un moment dat 2 km o să se transforme în 3

4
50
300
472

Sunt zile care se transformă în stări stări care rămân acolo

care au nevoie de o șurubelniță specială ca să le scoți
Sunt stări care se transformă în etape.

Etape care se transformă în vieți.

Dar la final

472
300
50

4
3
2

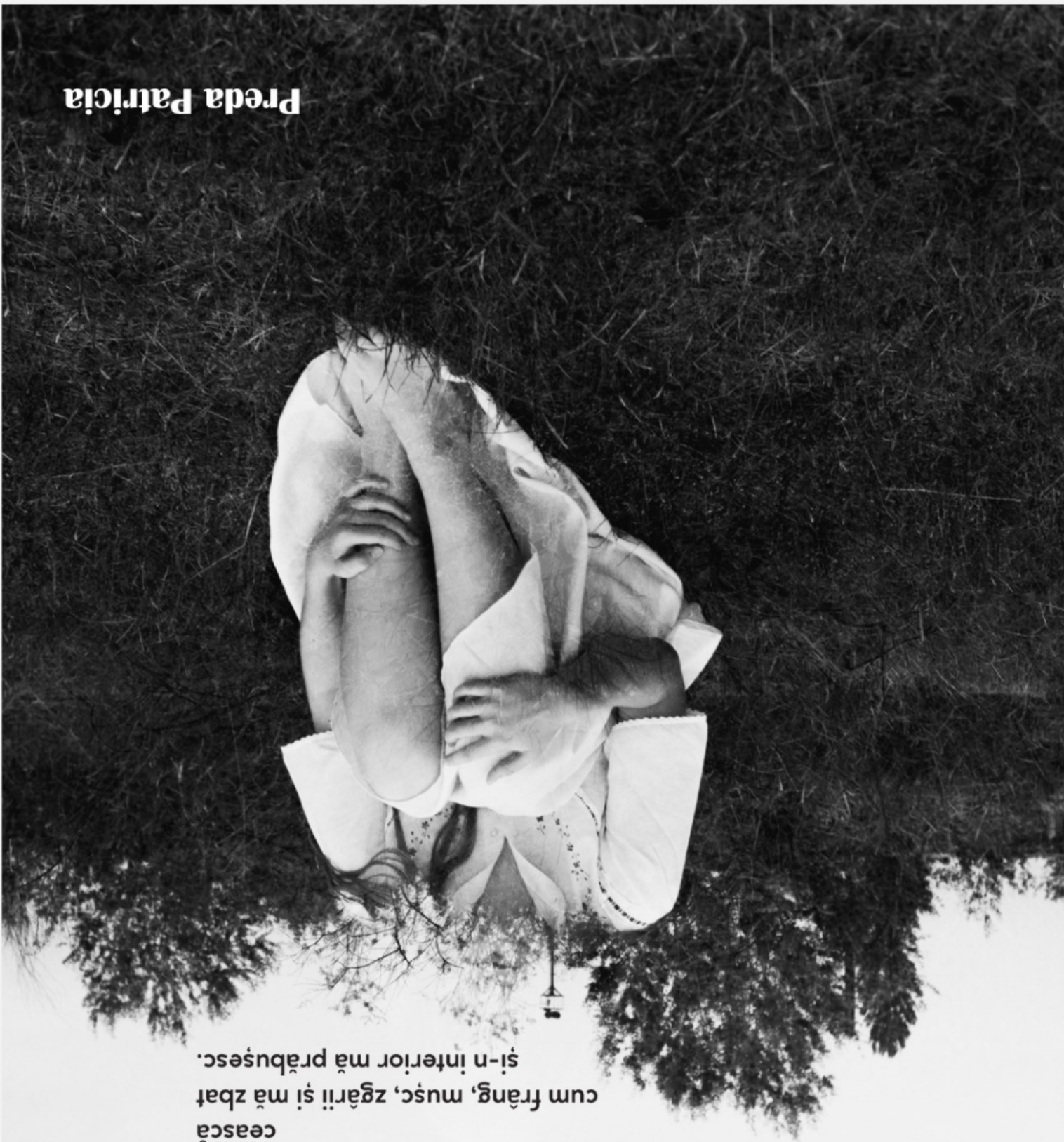
Te întorci la origini.
Tu ești ceea ce-ți place.
Anxietatea dispare

RAȚUȚA - TEODORA
MICORESCU

Rămâi îmbrățișând iluzia ta perfectă
caută unde vrei ce-n mine n-ai găsit
Rămân încârligând urme din cine-am fost
cu cine-o să devin.
Să mă rescriu din cioburi și priviri în gol,
nesomn,
resentimente,
Și să schitez și să înalț în juru-mi ziduri
ce în culori perfecte am să zugrăvesc
Ca nicio ochi curios prin cărămizi să nu ghi-
cească
cum frâng, mușc, zgării și mă zbat
și-n interior mă prăbusec.

Pređa Patricia

Schițele altcuiva

Ramona Sângerean

Schițează-mă

pe pupila ta

din umbre și lumină

Dă-mi un contur perfect ce nu știu să îl am

Blurează-mi, șterge-mi, uită-mi forma imprecisă:

eu m-am uitat destul

când după standardele tale

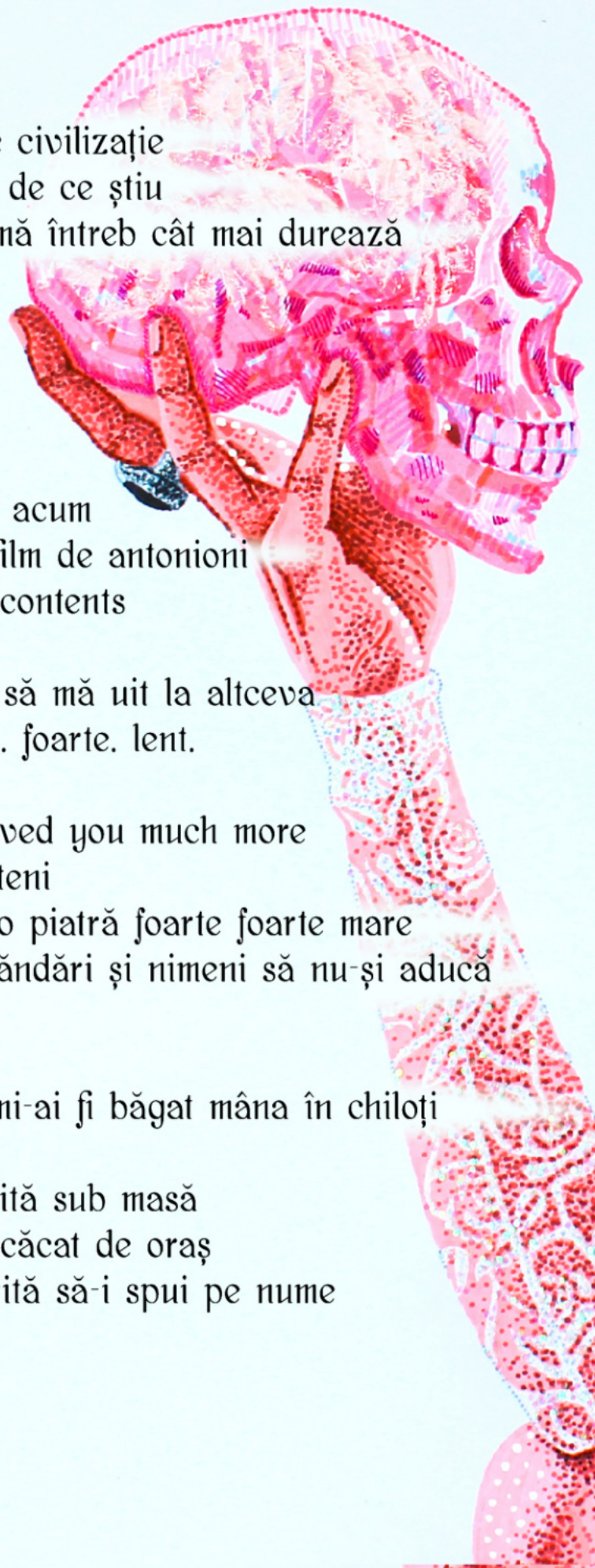
conturul îmi trasam.

Alexandra Harapu

sunt de 3 zile la țară
nu la țară propriu-zis dar ruptă de civilizație
nu ruptă de civilizație dar departe de ce știu
în fiecare dimineață mă trezesc și mă întreb cât mai durează
(ce să dureze)
mă uit la ceas și aștept să treacă
asta a devenit viața mea
o așteptare infinită a ceva
cine știe ce
dar ceva puțin mai bun decât ce e acum
în fiecare seară mă uit la câte un film de antonioni
the trilogy of modernity and its discontents
azi nu avem internet și nici cablu
așa că și dacă aș vrea n-aș putea să mă uit la altceva
mă uit la l'eclisse și totul. se. mișcă. foarte. lent.
dar când monica vittii zice
i wish i didn't love you or that i loved you much more
și tu zici de ce nu vrei să fim prieteni
aș vrea să mă izbesc cu capul de o piatră foarte foarte mare
suficient de mare încât să mă fac țandări și nimeni să nu-și aducă
aminte
că am fost vreodată aici
aș fi vrut să fim prieteni dacă nu mi-ai fi băgat mâna în chiloți
ori de câte ori te simțeau singur
corpul meu e o gumă mestecată lipită sub masă
și nici măcar nu sunt la țară e un căcat de oraș
doar că e atât de mic încât nu merită să-i spui pe nume
și mă întreb dacă la fel sunt și eu

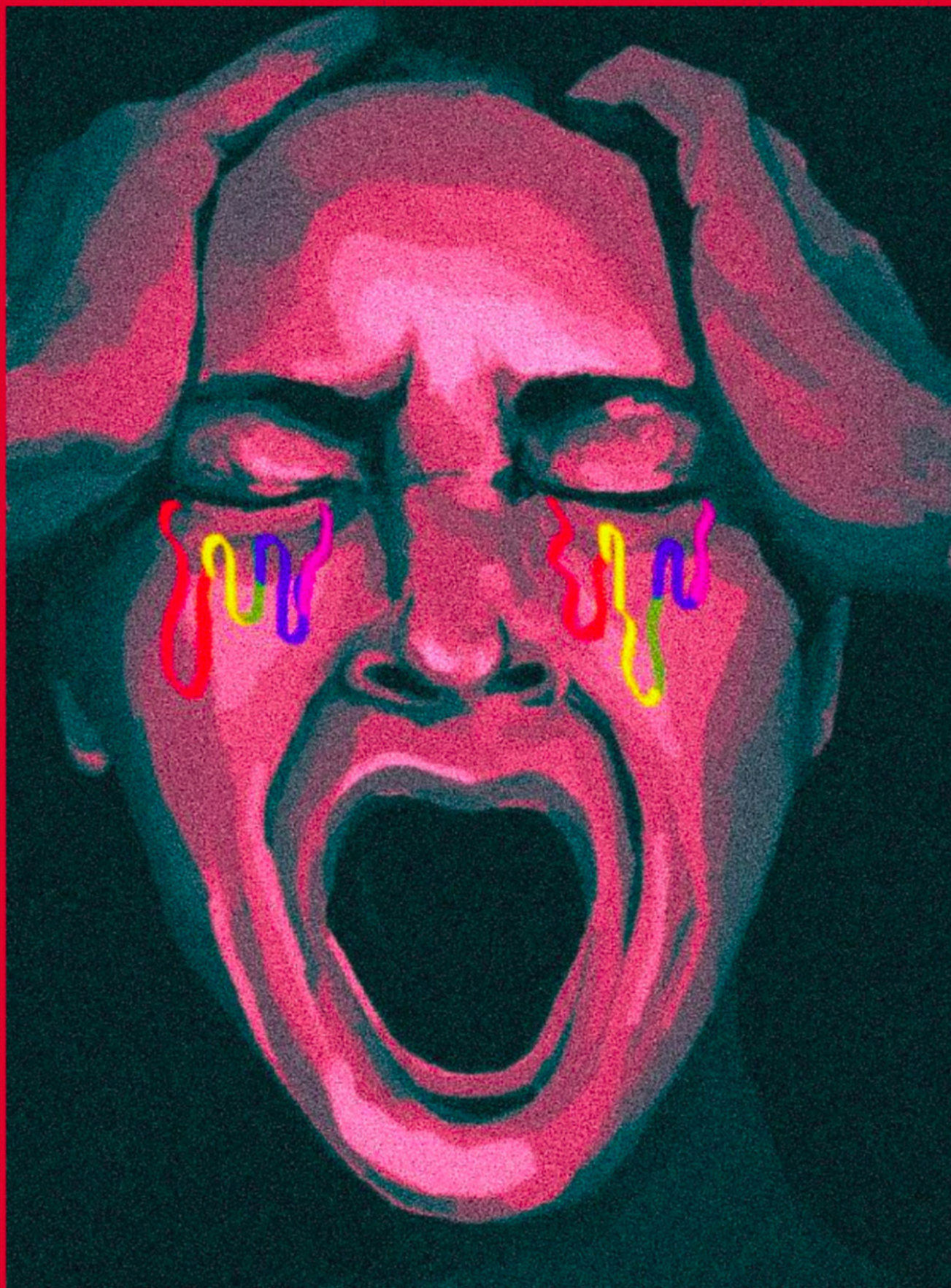
monica vittii dacă mă auzi
dă-mi un semn

Zena Domnulete

Roxana Diochețanu

flux de neliniști interne

Ana-Maria Chiorescu

nu-mi mai da cuvinte ce mă distrug pe dinăuntru
când mă satur să fiu varianta de rezervă
a oricui îmi iese în cale
și scriu rânduri, dau răspunsuri
reacționez la impulsuri deși mă doare
îmi doresc doar să pot fi eu măcar odată
fără să-mi piară toată viața din obraji, tot suflul din vene
învârtindu-mă într-un carusel de de ce-uri
azi și iar și iar, până la infinit
apoi să cad învinsă în neant.

să nu știu ce e greșeala, să uit acceptarea,
să nu mai mor rece-placid pe podeaua din baie.
rămâi cu mine, speranță!

că eu sper și-n nimic, în moartea vieții dacă e nevoie
nu înțeleg de ce mă-ncred tocmai în tine
poate că nu am de ales,
poate că totul face parte din proces.

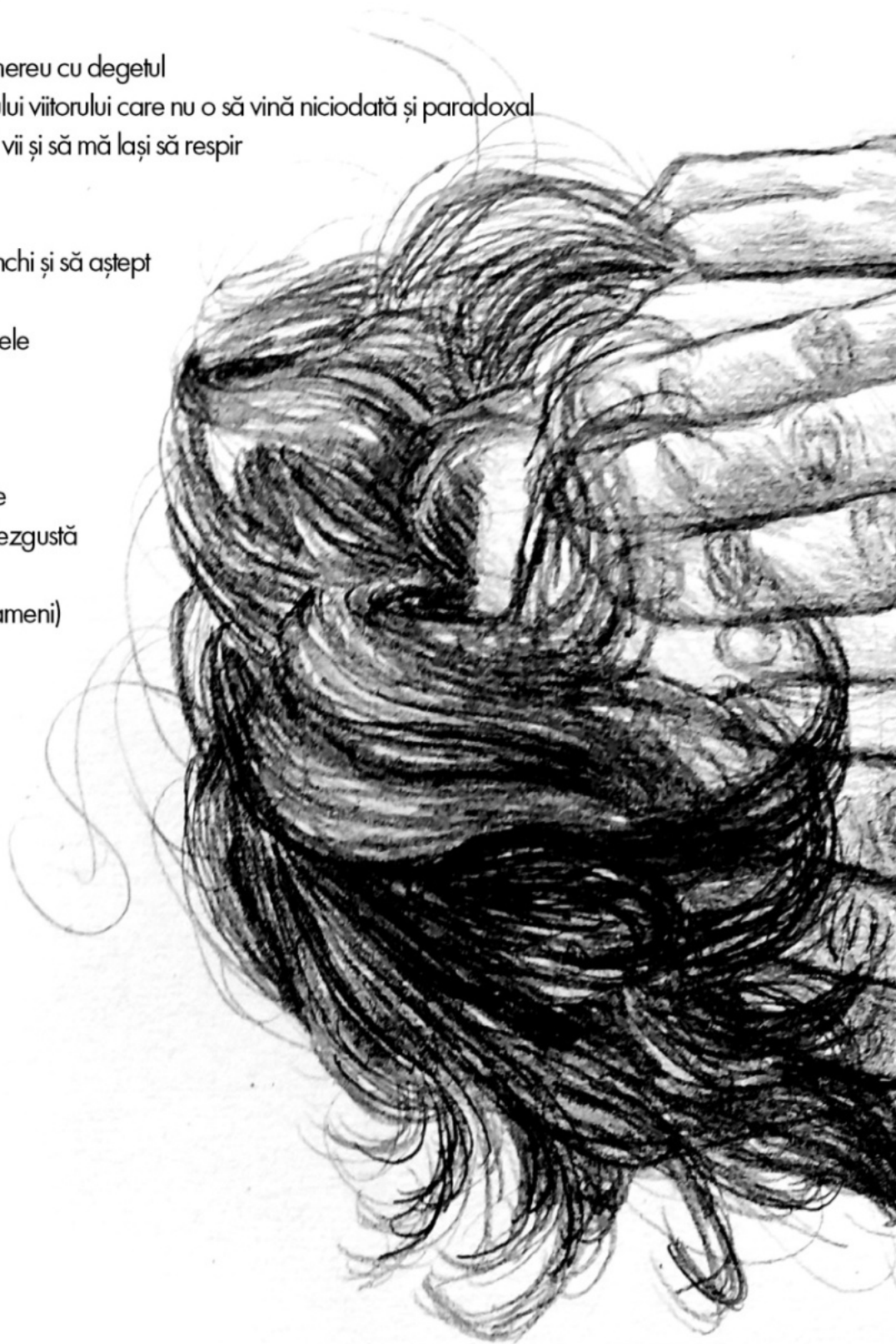
dar sunt singură de un singur lucru: sunt la un pas de a pierde totul
la 3 dimineața când plâng în pernă și nu e nimeni în dreapta mea
pentru a mă auzi și pentru a mă trata
poate că nu e boală ce mi se întâmplă,
poate că e un blestem cu care noi toți ne-am născut.
să ardem ca vreascuri, printre cei care ne dau la o parte.

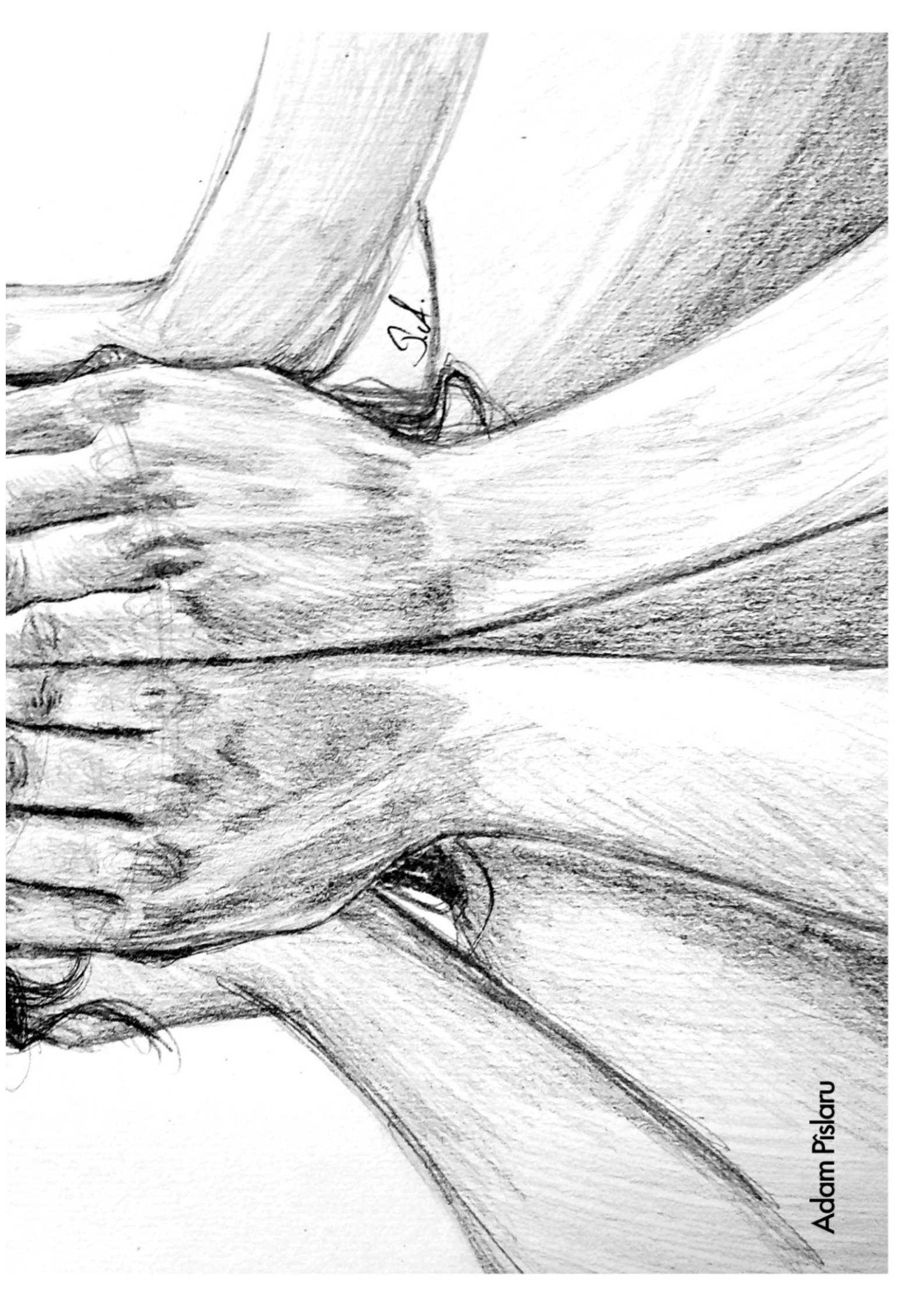
MI-A VĂZUT CINEVA SINELE? ALINA MARIA ROGOVEANU

Picăturile de ploaie se înteteau, în timp ce lumina pălea, iar culorile se prelingeau sub neputința mea de a le salva. Lumea istovită, umedă și frivolă se arăta în fața mea maiestuos, sfidându-mă cu șuieratul vântului care îmi bătătorea pielea uscată. Am uitat să îmi port haina. Am uitat că sunt risipită într-un univers impasibil. Am izbutit să îl urmăresc. Haina lui fermecătoare mă ispitea și îmi amorțea simțurile care zvâcneau în trecutul meu. Alergam spre o năluca. Iluzia ocrotirii. "Domnule, vă rog!". Strigătul meu puternic aruncat pe strada căptușită în noncolori care canoneau feroce ființele trecătoare a oprit realitatea ponosită. Sfidam timpul, iar consecințele aveau să apară îndată. Trecătorii mă priveau pasivi. Toți își purtau hainele grele, solemne, din care apa se scurgea violent. Ploaia îmi îngreuna contactul vizual cu orice persoană aflată în raza mea vizuală. Pielea îmi era captivă sub gâtul meu înconjurat cu sârmă ghimpată. "Mi-a văzut cineva Sinele?". Tipătul meu mi-a părăsit gura, lăsând în urmă urme pătrunzătoare de apă care se scurgea din văzduhul asuprit, am zărit trupul Limba maternă îmi era liniștea, iar acum o părăseam în detrimntul omenirii. Simțeam gustul amar al trădării. "Cum arată Sinele tău? Poate îl cunoaștem." Sub pătura voluminoasă de apă care se scurgea din văzduhul asuprit, am zărit trupul unei femei care mă privea fix. Și ea își purta haina. Îmi expuneam nuditatea, vulnerabilitatea ființei mele. Mi-am întors privirea spre străini care erau adepții țesăturii și materialului unei haine. Îmi expuneam nuditatea, vulnerabilitatea ființei mele. Mi-am întors privirea spre străini. Nu am avut ocazia să îl privesc în ochi. I-am simțit atingerea la naștere. L-am alungat, dar i-am auzit tipătul stins în zare sub lumina aurie a casei părintești. Omenirea îl chinuia, iar ființa mea îl respingea. "Nu mi-ați găsit Sinele rătăcind, căutându-mă?"

BIANCA
AFTERMATH
PASCU

dezgustător. gândurile mele încep să corodeze. nu sunt ale mele.
doar un fel de ecou a fricii pe care o instili tu în mine. o pictezi frumos.
cu un picior de scaun și un șut și poate o lovitură sub coaste
când stau la perete în colț și aștept decizia ta finală
să mă diseci ca pe o broască
de companie (de aur).
oamenii din jurul tău te arată mereu cu degetul
echivalentul trecutului prezentului viitorului care nu o să vină niciodată și paradoxal
dorința să nu mai vii să nu mai vii și să mă lași să respir
în castelul meu de cărți de joc
din capătul colțului
unde mă lăsați să stau în genunchi și să aștept
tic tac tic tac
până când timpul pedepsei mele
ia sfârșit.
nu știu ce să fac.
frica mea explicită
mă sperie și mai mult decât tine
mă sperie și mă sperie și mă dezgustă
cât de dezgustător poate fi o
sperietoare de ciori (sau de oameni)
cât de dezgustător ești tu.
sfârșit.
ajutor. ajutor
aju...
...tor.

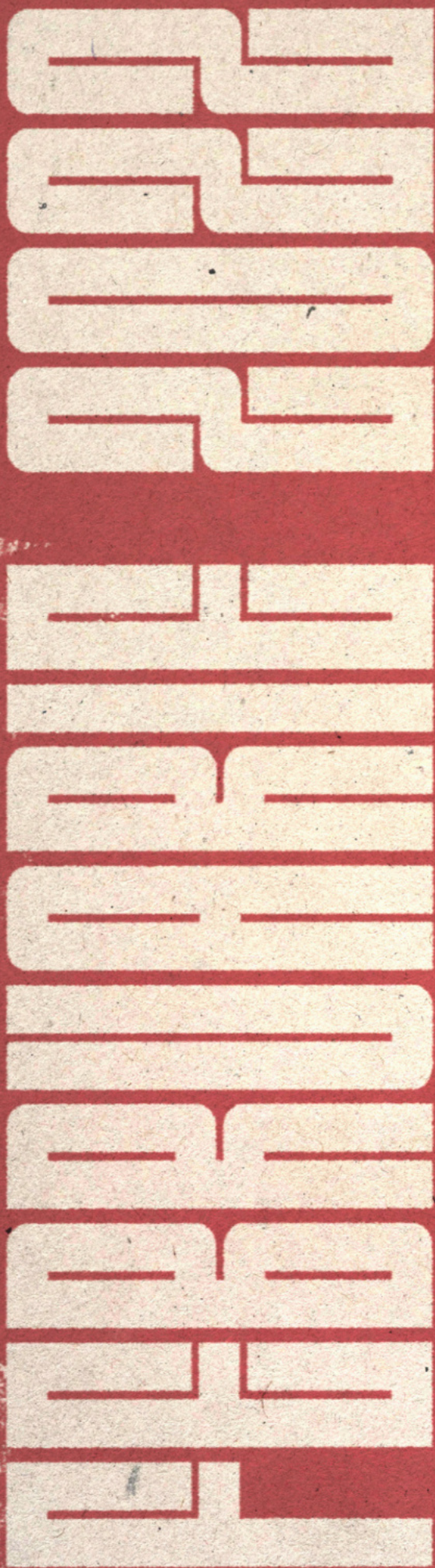

S.A.

Adam Pislari

Alexandra Marin

în ultimele două zile am încetat să exist.

am străbătut pe nave monohaluciante
mare căpitan sandu ciorbă type beat.
răpuneam Leviatani cu privirea
prin filtre magenta loveless
care se întâmplau să concăvească
dispersá!

se făceau în scenarii ritmice și expuneri
ale calității cinematice a vieții
care derivau arborescente
și se înspăimântau ele însele.

iată-mă ca verdele în oglinzi infinite.

și-mi pulsa,
îmi pulsa nesfârșit.
de la axoni la dendrite,
mecanismul nătâng,
bântuit.

mizând pe ontologii în stare avansată
de entropie
mă situez ca un jpeg streched oblic pe
o plajă pustie,
unde stau cu brațele distorsionate
și întâmpin fantomele.

Suhov Damian

ȘTEFANIA POPENȚA

Carpe diem

Bona fides în prag de moarte rămâne acasă.

Toate promisiunile făcute în
prag de moarte nu te obligă
cu nimic.

Nu și atunci când promisiunea
este inopozabilă morții,
nu și atunci când când privești
moartea cu ochii.

Am privit-o eu bine.
Moartea zic.
Avea chipul tău.

Tu ai făcut pact cu viața,
eu cu moartea în acea joi.

Un viciu al consimțământului de
viață și de moarte aș zice,
o eroare scuzabilă, un caz fortuit,
sau prea multă speranță.

Nu erai genul de persoană care să moară,
pentru că, în primul rând, nu erai nici
genul de persoană care să moară de fericire
de-a lungul vieții...

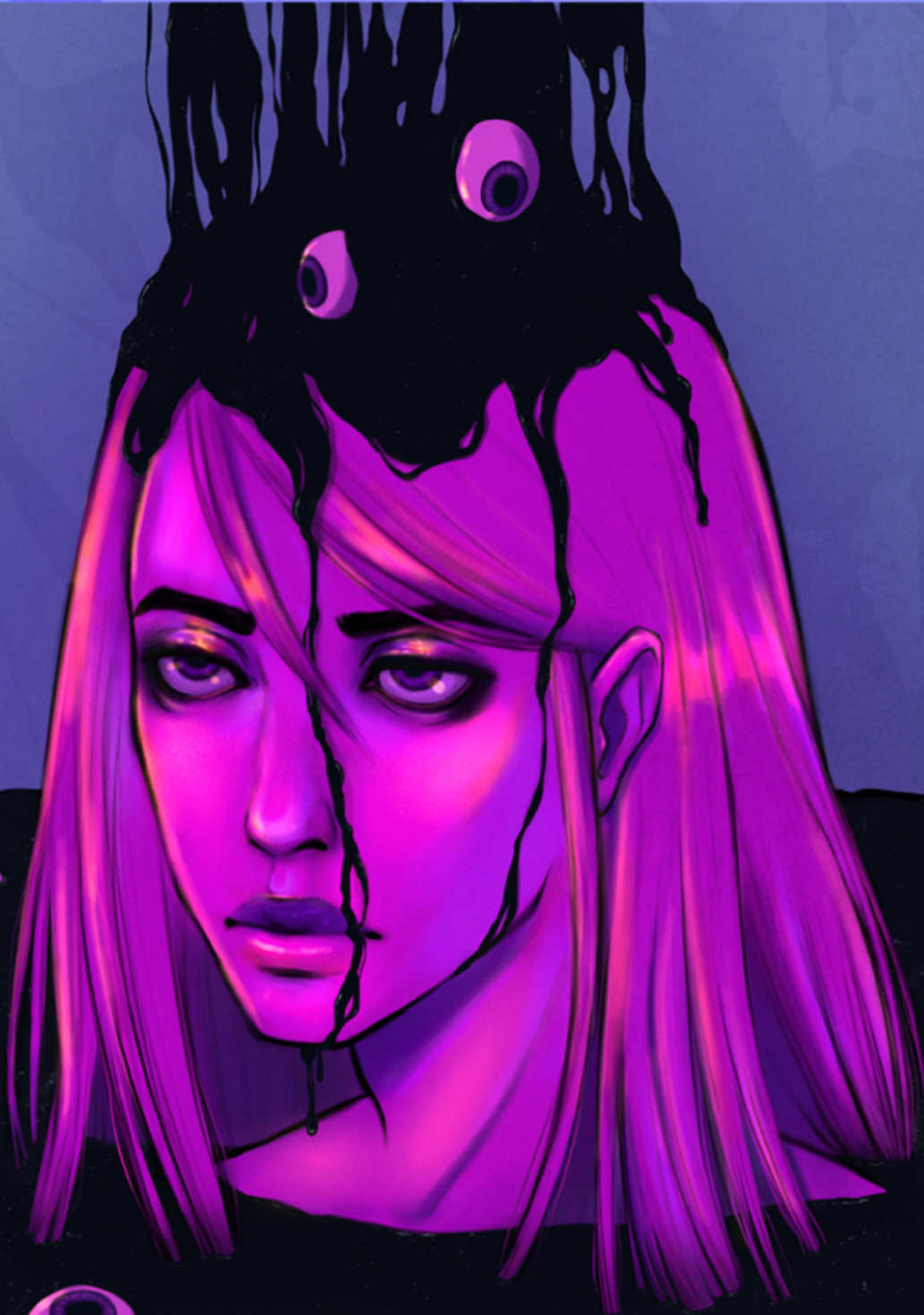
Tu... tu erai genul de Carpe diem,
o cruce prea grea de cărat însă.

The mind of a perfectionist

MAYUMI MIDOYO

is always in pain

please try again later

there's simplicity in obsession
cum miști degetele de la picioare dimineața
când nu visezi nimic și te trezești cu sentimentul că uiți
fiecare zi pe care o trăiești

/remediu sigur al durerii/

când nimeni nu te poate inventa
și bei cafeaua cu tălpile lipite de calorifer
îți lingi umărul și râzi testezi
limitele corpului

acum mergi
în fața oglinzii îți atingi ridurile
gândești ceva
continui să îți atingi fața

all human interaction is made from defence mechanism
and for the interaction of thought

și te enervează ticăitul într-o cameră goală
și nimic nu mai există aici decât
tăcerea

MARA MIHAI

Mi-ai PIERDUT VREMEA
ȘI ACUM MI-O CAUT

IOANA LAȘCU

Ne deșirăm în disperarea încercărilor
Dispersatecomasateconcentrate
De a așeza suflul într-o formă concretă –

Covârșitoarea geneză a minții
Ce nu a învățat sincronul cu rodirea trupului,
Mai bine spus: înrobirea simțului
Când legile sistemului te sărăcesc
De ce nu ai știut că aveai mai de pret:
O vedenie de scurt-metraj apocaliptic
A posibilităților profesionale cu-adevărat utile.

Nu, pe mine să mă lași să dorm!
Să-mi visez somnul cel dulce de viitor
Cu platouri de caviar, concoctii burgheze,
Cremé brulee, kinetoterapie sau electro-șocul unor
Brațe și buze care pot să-mi cuprindă dezordinea,
Măcar pentru o noapte.

Mai există încă
Hedonismul ambulant al serilor de vară
Când fți permiți să te pierzi într-o mulțime amorfă,
Iar diformitatea ta cea mai pregnantă devine
Lipsa unui zâmbet, a vioioșiei, încruntarea ca o
Reacție spontană la joie de vivre-ul din jur,
În timp ce tu contemplezi în tăcere dispariția perfectă.

Idealismul sau conformismul... astea sunt soluții deșarte.
În lipsă de reală inspirație
M-aș arunca de gâtul bărbaților, în paturi temporare,
Așa cum m-aș prăbuși într-un canal -
Cu ochii larg deschiși și picioarele încordate,
Măinile înconvoiate în poziții de manechin
Expus privirilor fugare și vulgare.

Sexul poate redeveni palpitant doar atunci când poți
Să-ți permiți să te simți dorit/ă înapoi,
Fenomen supranatural date fiind condițiile
De centenar emoțional al doliului pentru ce nu va putea
Rodi aici, în pământul de unde m-am smuls.

Astăzi voiam să ating sărbătorirea unei
noi rotiri în jurul soarelui,
feeling blessed,

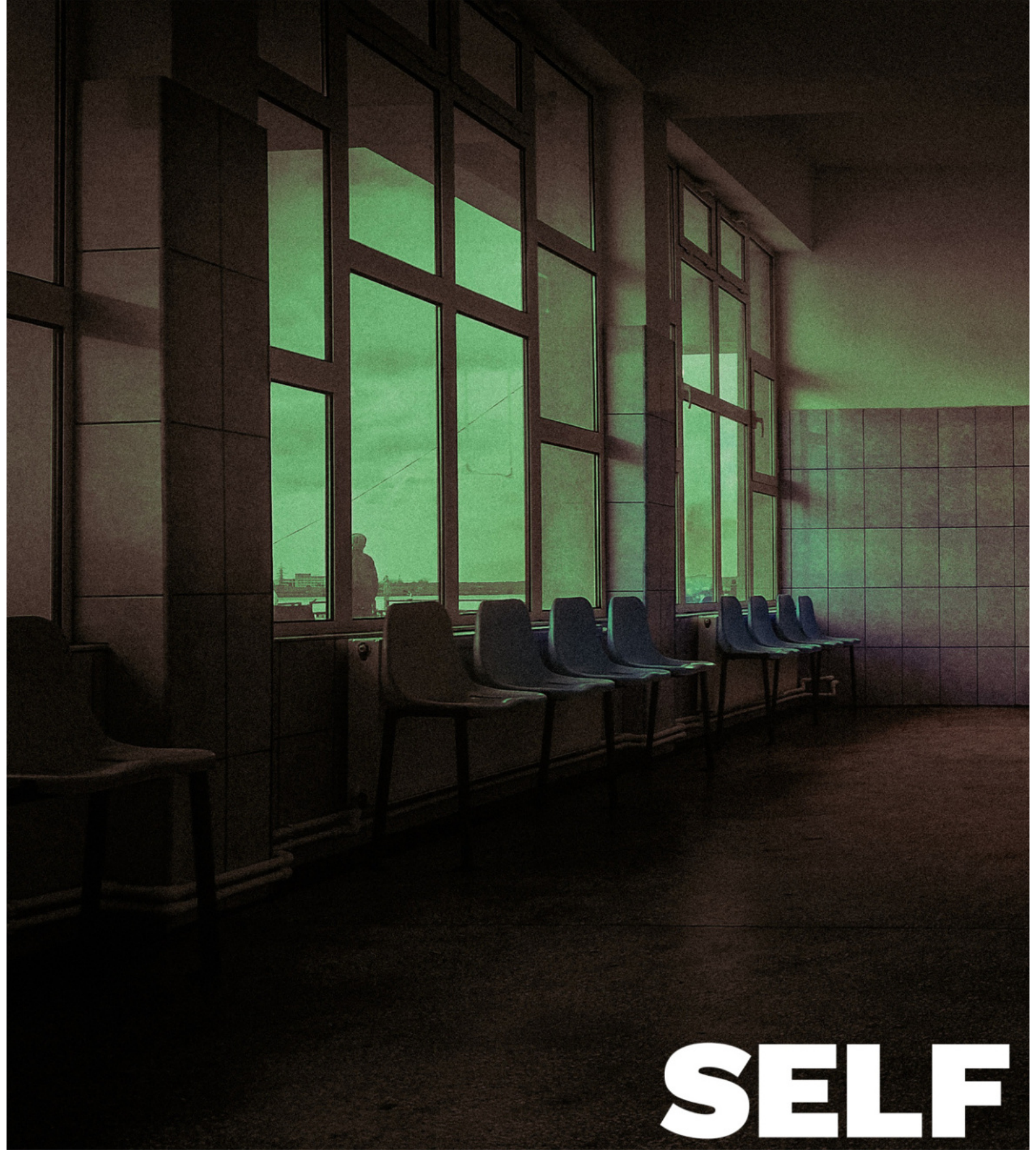
live laugh love yo` life
Dar am compus versuri triste pentru că
Am rămas în pană de anti-depresive naturiste.

Iar norii migrează tot spre Nord,
Multistratificați.

MIILE RISCURI ALE TRISTETII
TEODORA FLOREA

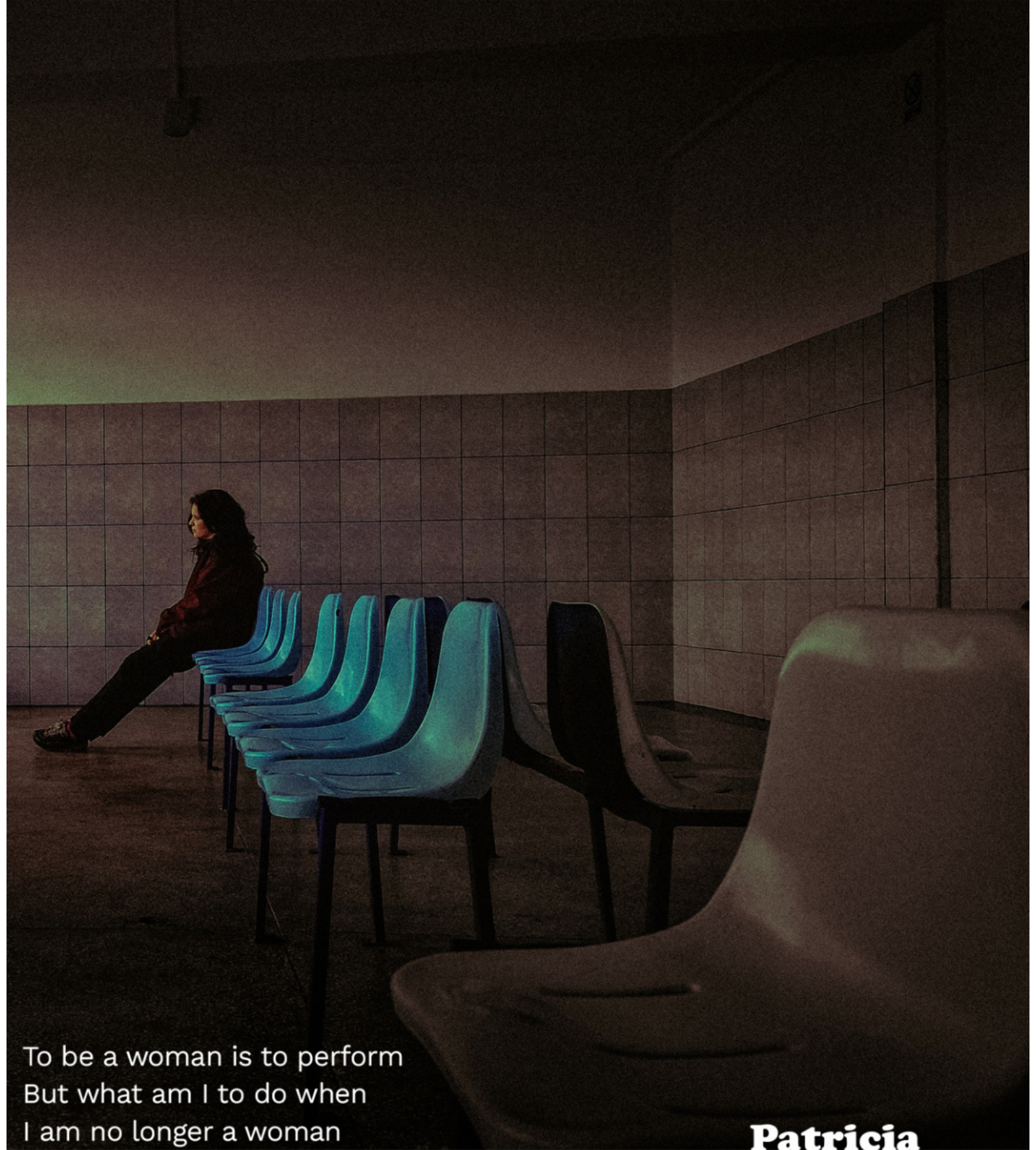
BRĂCĂCI ALINA
INNER LIFE

SELF

DELIA **PORTRAIT**
CONSTANTINESCU

To be a woman is to perform
But what am I to do when
I am no longer a woman

Yet still feel the pressure to
Put on a show,
Only this time for my own displeasure.
Abuse is real but I am not.
How can one beg for safety
Without merely trying to resist
Their own discomfort?

Patricia
Preda

Florin Bobei

Când M-am Împrietenit Cu Mine

CORRESPONDENCE

Whitney Made
Worcester, Mass.

ADDRESS ONLY

FROM

Talida Izdrăilă

precauția: un strat calcaros pe care îl vezi
acoperindu-ți inima,
nu doar el însuși, ci sentimentul bizar că
nu știi niciodată ce se poate întâmpla
acest nu știu cu mai multe fețe -

arată exact ca mama
sau ca băiatul necunoscut cu care am împărțit cel mai bun latte
ca vânzătoarea care nu se putea concentra din cauza
noastră;

răul prefăcut @ tot ceea ce nu se poartă pe chip
apare în minte ca stratul calcaros.
te zgârie și îți amintește de lucruri groaznice
ca uitarea și ce simțea vânzătoarea

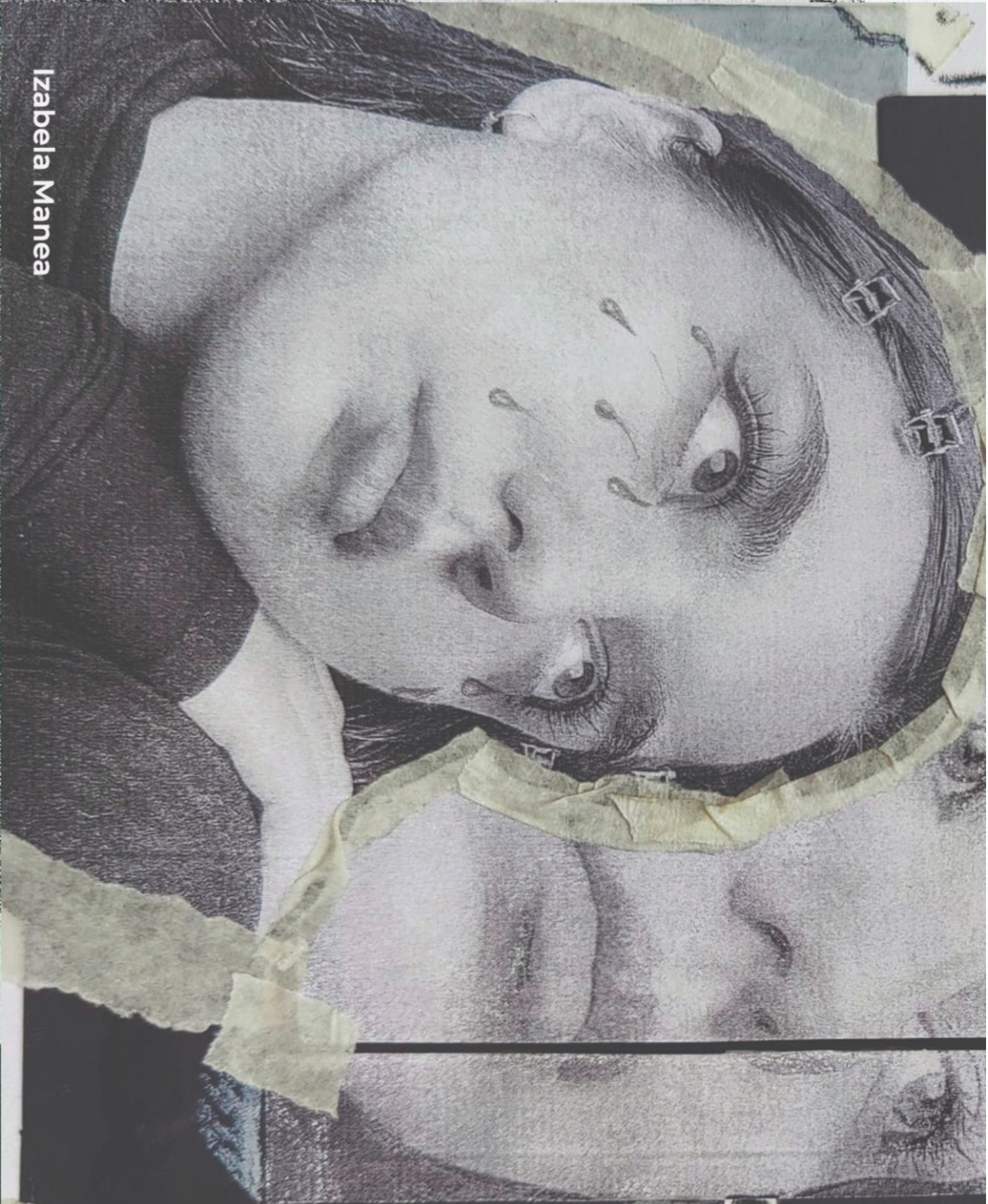
zinti, limfă care se prelinge prin rană când
sângele se oprește
prin frică nu curge sânge
și totuși uite niște cicatrici
pentru suflete mai bune, mai noi.

fiecare amintire e și ea un sclipici strălucitor pe
piele
peste stratul calcaros care apare @ reapare
așa frumoși sunt ochii tăi naivi

dacă întru pe sinonime.ro și scriu
cu majuscule
dragoste
îmi va arăta cuvântul mama
și numele tău.

Izabela Manea

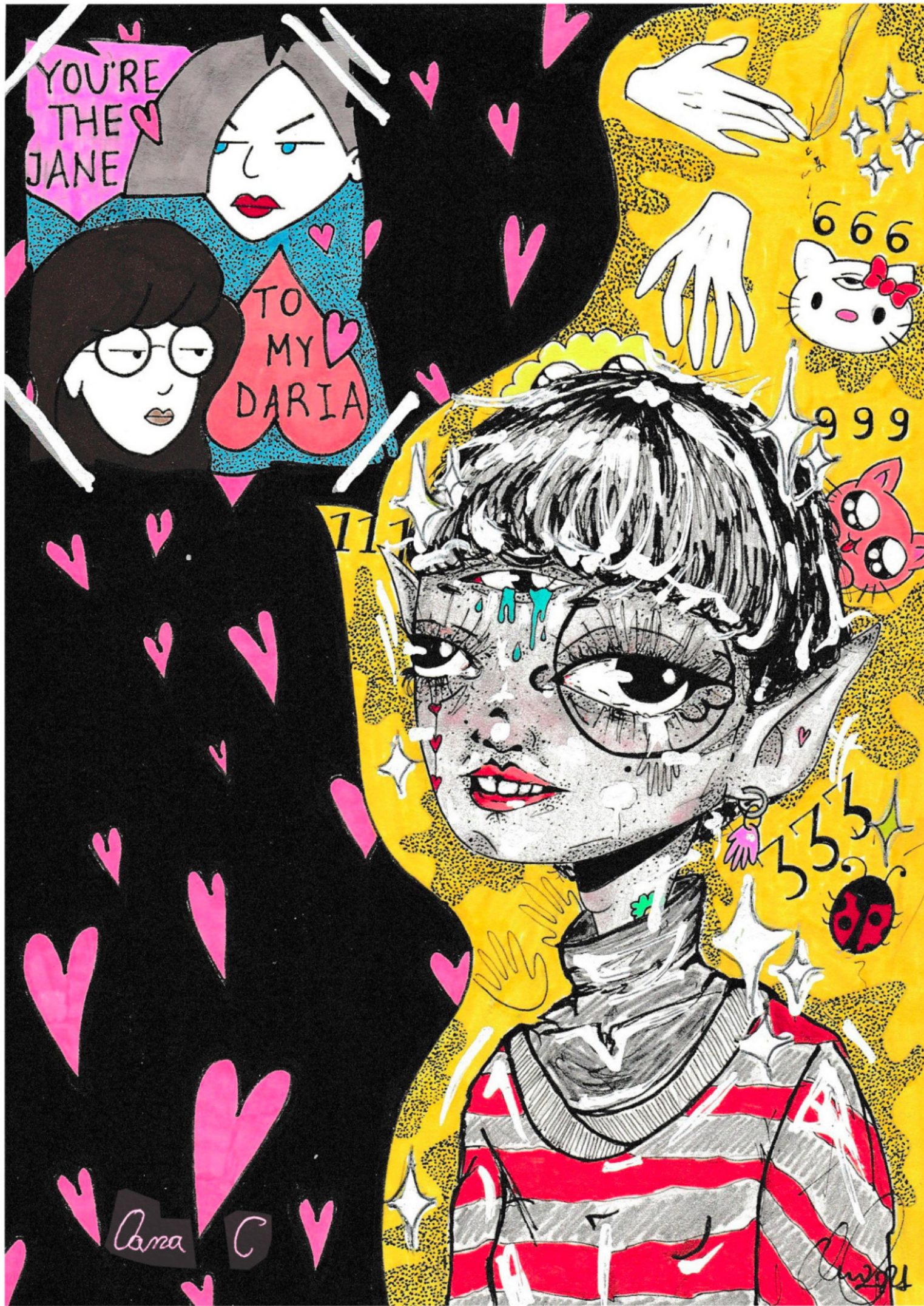
Andreea Denisa Ciobanu

datorită ție am scris și eu ceva mai puțin apăsător.
n-am mai scris despre amor sau lucruri ce mă întristează
deși mereu când consum bere chiar și
cu aromă de fructe & 3,5% alcool
mă gândesc la tine

și parcă nu-i totuna dar țin să cred că ești frumos
și dacă te-aș pune la mine în poezie,
conținutul ar fi doar numele tău plus minus
dependențe ce mă apasă
și nu se tratează cu pilule leacuri băbești sau afecțiuni.

vreamea arată că în bucorești
va ploua trei nopți în parc ascultând lorde
și dându-mă în leagăn, crezând că astfel viața
de adult nu mă va lua în surprindere din nou.

femeia din tramvaiul 21
își lasă greutatea pe sacoșele abia urcate
și își șterge lacrimile în timp ce
în mine se rupe ceva și mi-e teamă că o voi
vedea pe mama

YOU'RE
THE
JANE

TO
MY
DARIA

666

999

777

Cama C

Artist's signature

Bine, da' si tu
te nfigi in relatii
ca- in budincă la trei dimineata
ai uitat de crusta mereu uită
de crustă

Cerina Nou

ea nu râde în nicio poză de profil
are însă un poartă și un schelet ~~coloz~~ imploant
imi amintesc vag cum arătau dinții ei blințiti
cum maiba să răzi omi întregi cu cimetera
și să-i uiti dinții

sunt să nu mai ai carne
nă arunci dantura imperfectă
te stalkuiere iar pe Facebook
am uitat ce ar trebui să simt
mă întreb dacă poți asta vreodată
tu, care ai repetat îndelung
îmbrățișarea sterică
râsul cu gura închisă
arezarea suavă a mâinii pe umere bolnave

în poza asta pielea de la subrat are două cute mici
care nu maschează curbele de slăbire și rolarea sephate-ur
orice cută vizibilă de pe corpul tău mi-e dragă
poate de aici ar fi trebuit să încep
să te creșter, cu gesturi bancile
până când...

nu are rost si tot am scris despre asta
sera nou imă

cred că încep să te iert

Cerina Mocanu

cip cirip

168 de ore
memorizează mirosul de portocale
și parfumul de vanilie al păpușilor

iubire; pentru un corb înstrăinat,
care m-a făcut prin cuvinte frumoase
să-mi rup aripile

Scrie; despre cum bătăile inimii tale
îți acopereau țipătul
Vulturul neputinței îți trăgea limba
în timp ce aveai un somn paralizant

Cadouri de Crăciun pentru ei; Nu mă lasă să-l deranjez
Privighetoarea, ce mănâncă din gunoi,
nu are voie sa vorbească
Mai încolo, când o să fim singuri

Bârfă; Mai ai 144 de minute
S-au scris articole în ziare despre privighetoarea neagră vopsită
care a plecat de acasă
Plecarea femeilor este importantă
doar dacă poate fi FOLOSITĂ

Nora; „Zece.....douăzeci.....treizeci
O mulțumesc, Torvald
o să-mi ajungă mult timp alunele acestea
Promit că n-am să le îndes pe toate în fălci”

Bijuterii; mai ții minte colierul cu perle
de când v-ați căsătorit?
Acum, perlele au devenit lacrimi
pentru ca a trebuit să îl amanezezi,
ca să poți să-i plătești o parte din datorii

Văduvă; într-o zi, a venit o veche prietenă
pe la noi
O egretă șifonată și infometată
Nu am mai vazut-o demult.
De când și-a pierdut partenerul vânat,
curentul a bătut-o destul de mult.
Și acum nu mai știe care e apa ei

Tinerete; uneori țipetele ne fac să ne fie frică

Nu știm ce fel de țipete sunt,
dar ne fac să ne întoarcem spatele

Sinceritate; nu am pus-o sub pene
am fugit de ea
cum am fugit de copiii din parc
care voiau sa mă ia acasă

Vulgaritate; Nu ai avut nicio discuție serioasă
cu el

Discuțiile îți dau migrene
Dansul trebuie sa fie liniștit
Discuțiile nu sunt liniștite

Manea Sergiu

MERIT: Nu sunt demnă
pentru că nu sunt a voastră
Nu sunt demnă pentru că penajul meu roșcat
vine de altundeva
Nu mai sunt demnă

A venit iarna
Trebuie să plec spre răsărit
pentru că nu sunt demnă să îngheț

Există; Acesta este ultimul minut
ZBOARĂ!

Cuib; corbul meu
A încercat să-mi fure penele
Mi-a spus cum nu am nevoie de ele
Mi-a spus cum cântecul meu acut
îi sperie familia
Mi-a spus cum firea mea migratoare nu este demnă
să fie văzută de copiii noștrii

Te-ai gândit la familia ta; ai țipat către răsărit
când ai văzut că ți-a pictat pe abdomen
„PROPRIETATE PRIVATĂ”

Beatrice Pleșcan

Diana Rad

Raluca
Tartareanu

tot ce nu avem nevoie

uneori aerul pe care îl respir
îmi scade considerabil
șansa la supraviețuire
uneori
obiceiurile mele ticsite cu durere
mă fac să cred că ultima zi de viață
este prima al unui început
o rată a criminalității mai mică
un urlet tăcut un deget rupt o limbă tăiată
și din toate acestea
te întorci mereu
în punctul 0

unde să te ferească Dumnezeu
dar acolo
te vei face pământ
mintea mea și starea vegetativă
nu te iubesc îmi scot dinții și ți-i înșir pe masă
atât de mult nu te iubesc
am să îmi îngrop picioarele am să îmi leg toți pantofii
de cablurile electrice de la orașul natal până unde
nu-i decât mare
și nisip
am să te lovesc puternic în piept și am să ți-l sfărâm
am să calc puternic am să îți sparg pomeții

**PENTRU CĂ ORICUM NU DOARE
CEVA CE NU EXISTĂ NU SIMTE DURERE NU SIMTE CIUDĂ
NU SIMTE CUM FRUNTEA MEA SE STRÂNGE ÎN CHISTURI
NU SIMTE CUM STOMACUL MEU SE GOLEȘTE ȘI SE TREZEȘTE**

de fapt
știu foarte bine că
aș vrea să exiști
nu aș mai avea motiv pentru capetele umflate
pentru toată mâncarea mușcăită
pentru toate hainele nespălate
nici măcar grăsimea de pe mine n-ar fi aceeași
iar oasele mele s-ar pune în ordine și și-ar arunca sacul
dar asta nu este despre dragoste
nu este despre liniște despre cum te urlu silențios despre
cum te port haină peste creier peste toate cutele scrijelite apăsate
mândria și teroarea ochii lipsii orbitele care plutesc
m-as deumaniza și aș zice

măcar nu-s om
am curățat mixeria
și am plecat

eu cutremur bat porțile de fier deschid către
tot bizarul tot urâtul tot ce înseamnă pentru
fiecare în parte
iar acasă
acasă

tot ce nu avem nevoie e aici
un suflet în plus
2 aspirine 3 neoane o boxă și un blat de bucătărie
2 degete lățime
suficient cât pentru o furculiță și un miez de pâine
tot ce nu avem nevoie e aici
noi nu suntem aici

noi
suntem aici

Maria Cocan

somnul din glezne

e somnul la mine acasă
și în apartamentul bunicilor
înainte de toate

Dimineța
și sticla de lapte mereu la ușă

Diana Huțanu

willowy

L-am trimis după maci
În mijlocul lui august
am ascultat povești sub răchită până când somnul
n-a mai depins de voință
să nu mă îndrept spre lucruri ce mă obosesc
să mă aplec în fiecare vară spre mângâiere

ARIE

22 29

23 30

24 31

Sufrageria

între geamurile deschise curentul
cald de sub praguri și perdele
prietenii mei tropăie pe scări când le
urcă câte 4
încerc și eu
să ajung acolo unde mă ridicasem pe
vârfuri
de bucurie

Să mă întind odată cu vacanța pe
mai multe forme de relief

tender

o să dau nas în nas cu voi toată viața
degeaba îmi vorbiți de motivație
am nevoie de priză
degeaba îmi vorbiți de grijă
am nevoie de cablu
degeaba îmi vorbiți de risc
am nevoie de somn
aștept să vină vocea ta și să mă ia
ușurel de mână

„Day is fiery as hell Night is nothingness”

Nu. furnicături, nu mai încap în propria-mi piele, vreau să ies din ea, mă simt mâncată pe interior, digerată, scuipată și calcată, nu mai vreau să respir pentru că se simte prea tare, nici nu pot să respir, dar aud cum îmi țiuie urechile și măcar nu mai e lumină, e doar negru și rece,... pentru o secundă.

Nu, nu, nu, exagerezi, calmează-te, doar te ai frecat de cineva în trecere, de ce nu poți reacționa normal?... stai, nu, "normal" nu e cuvântul bun, nu există un normal, dar de ce trebuie să reacționezi?

Oamenii pe care îi admiri nici măcar nu ar observa. Eu observ, și alții observă, nu e nimic ieșit din comun sau rușinos, repet de o mie de ori până vine autobuzul.

Începe următoarea melodie chiar în momentul în care se deschid ușile în fața mea, mă simt ca într-un serial. Totul e galben, oranj și înăbușitor, dar felul potrivit de înăbușitor încât să simți că respiri într-un fel plăcut, și cum corpul tău se simte fierbinte, dar nu peste limită, doar un cuptor care se pregătește pentru ceva. Și autobuzul nu e plin, și stau în picioare pentru că e mai liber, și geamurile sunt deschise, iar un curent de aer mă mângâie foarte gentil, de parcă chiar merit să simt din când în când, câte un pic, că e plăcut să fiu aici și acum. Chiar sunt într-un serial, sau o carte, sau orice loc în care am vrut vreodată să scap. Bine, și știu și cunosc și înțeleg până în măduva oaselor că nimeni nu merită nimic, și chiar dacă ar merita pe baza unor considerente cosmice sau seculare, asta nu ar garanta nimănui vreodată că și primesc ceea ce pseudomerită. Și totuși, acum, chiar acum acum, mi se cam rupe de realitatea asta care mă mai împunge încă sporadic. Dar melodia nu mi se mai aude din creier, doar în urechi, aproape ridicol comparativ, și intră toți oamenii la stația aia populară. Dar am mai trecut prin asta, știu la ce să mă aștept și chiar mă aștept.

Intră toți odată, cu disperare și asprime, de parcă autobuzul nu-i așteaptă răbdător pe fiecare. E okay, aștept în colțul meu cu ghiozdanul în brațe, nu mă înghesuie nimeni, e okay, chiar. e okay. e doar foarte foarte cald. Și închid ochii, sau e ca și cum i-aș închide pentru că nu mai văd prin ei, nu vreau să văd prin ei, și mă gândesc la momentul când apune soarele, și asfințitul mărește umbrele în camera mea până când dispar și nu mai există nimic, și apare luna, care și e și ea tradiționalistă și poartă inel, dar i-o iertăm pentru că lumina i se reflectă de pe nori așa frumos încât mă uit la cer și sunt în Lumea Verde, sau cel puțin așa cum îmi imaginez eu că se simte. Și se face mai răcoare cu geamul deschis prin care aud greierii. Cum îmi lipsește greierii în nopțile în care se odihnesc. E Sfânta Treime, noaptea, greierii și luna. Sfânta Treime a păcii sufletului meu.

Mesia Loriană

Alexa Lincu

AN EVENING OUT AND IN

ANDREEA ANA

SO I WENT OUT OF THE HOUSE I MOVED INTO TWO YEARS AGO, IN ORDER TO START A "NEW LIFE" (QUOTE STANDS FOR LAUGHTER), FOR A COUPLE OF HOURS, MORE THAN TWO. ON MY CAB BACK, SOME RADIO WAS PLAYING SOME MUSIC THAT I NORMALLY DISLIKE. I THOUGHT "HEY, I COULD REALLY LIKE THIS MUSIC IF I WANTED TO!" (QUOTE STANDS FOR ARGUING WITH MYSELF), BUT THEN STARTED TO DISLIKE IT EVEN MORE. THEN I THOUGHT I SHOULD ALWAYS HAVE MUSIC PLAYED WHEN I ENTER MY HOUSE, AND DANCE.

BUT THEN I FORGOT AND WRITE A POEM, I THEN THOUGHT.

RHYTHM? I CANNOT DEFINE.

SLEEP THEN CLENCHED ME LIKE A KNOT.

"LOSE THE RHYME FOR ONCE, IT'S FINE!"

(QUOTE STANDS FOR ROLLING EYES)

SO I DECIDED TO JUST WRITE ANYTHING WHEN I GET BACK TO MY HOUSE. THIS REPEATEDLY MENTIONED HOUSE IS ALWAYS DARK, ALL LIGHTS OFF, SO IT WAS DIFFICULT TO START. HALF AN HOUR LATER, I HAD LOST THREE, MAYBE FOUR QUARTERS OF THE MENTAL DRAFT.

SO I RECONSIDERED THE TIME AND WHAT I HAD THOUGHT ABOUT WRITING, AND REALIZED THAT, WHILE OUT, I LAUGHED AT CARTOONS, LAUGHED IN ENGLISH - WHICH SEEMED TO MAKE ME FEEL EVEN "MORE SMARTER" (QUOTE STANDS FOR ACTUAL QUOTE) THAN USUAL, LAUGHED AT MY OCCASIONAL CRYING INSIDE, AND THAT, IN THE END AND FOR ALL REASONS, MY LAUGH AND MY MUSIC AND MY DANCE REMAINED ALL THE SAME.

• • • •
SO TWO HOURS LATER I'M WRITING THIS ALMOST ONE QUARTER THAT'S LEFT.

NOBODY NOWHERE

i'm NOBODY NOWHERE

harta lumii mele / heart aches**Petra Torsan****■ 24**

aveam durerea asta în mine care a stat în loc pentru o secundă pământul nu s-a mai mișcat deloc cred și eu că e timpul să trec de partea cealaltă doar că manualul meu de biologie intimă îmi spune că așa mi-e dat să fie mereu deci ce rost să mai pun bandaj dacă la noapte fac iar skinny dipping?

■ 7

te fac să înnebunești	0,72mg
valurile	1,43mg
ajunse pe cele mai înalte culmi	0,22mg
te izbesc de tot ce ai mai drag	2,26mg

și-ți spargi capul.

dar cât de bine e de fapt să stai să simți

oricâtă durere s-ar scurge printre șuruburi, trebuie să-ți fie prea bine cu tine însuși dacă alegi să scufunzi barca fix acum trebuie să fiu și eu mai stăpână pe mine spitalul amorului trist, mușcat într-un colț, zici că-i gummy bear

■ 28

am uitat și fața și mirosul	44,08mg
hainele	8,21mg
cașmirul și lâna, inul și pielea întoarsă	12,02mg

mirosul cafelei la aparat pe care o beam cu tine-n curte
ți-am uitat și vocea, asta-i cel mai frustrant

nu mai am cum să port dialoguri cu mine prin tine,
pentru că te-am aruncat rachetă la mii de ani lumină
dar te jelesc aprinzând lumânări noaptea știind oricum că tu nu te mai gândești

în inima mea, perfuzii pe piept, cărți în cap,

o să le zic tuturor că visez monștri până vor pleca.	0,02mg
pe hârtii cu contururi precise retrasez harta lumii mele fără tine	1,67mg
și mi-e greu.	32,08mg
mi se spune că nu e totul despre mine	8,84mg
dar am devenit un om rău.	2,17mg

Te-am iubit fără folos jumătate din timpul pe care l-am respirat, îi pun și pe ăștia șapte în
spatele plămânului stâng ca la fiecare vibrație să îi simt și pe ei așteptând.
Și așa vom aștepta cu toții ca tu să treci, ca sarea să cadă și ca treispele să mă ducă înapoi
aseară Când am spart o oglindă.

Ghiționul sau nerorocli?

Ce durează mai mult?

andreea rechitean

Aseară am spart o oglindă.
Dintr-odată și neprevăzut. Am zis, apoi, că nu mai e nimic de făcut,
și să mă pun pe așteptat.

O POEZIE NEFERICITĂ FĂRĂ RIMĂ

ANIA DANA CAZAN

Șapte ani de ghinion, mai puțin ziua de aseară.
Și să adun cei șapte ani de puțin ghinion.
Când ți-am spus ce ți-am spus.
Înmulțesc toate rușurile rispite și să împart la doi.
Păcat că nu am fost bună la matematică, să scad toate borcanele și paharele sparte, să
să se adune toate relele, să devin un punct negru, un zgomot mut, dar văjăit timp de șapte ani.
Să vină ielele, să se aștearnă blestemele,

Să se adune toate relele, să devin un punct negru, un zgomot mut, dar văjăit timp de șapte ani.
Păcat că nu am fost bună la matematică, să scad toate borcanele și paharele sparte, să
Să se adune toate relele, să devin un punct negru, un zgomot mut, dar văjăit timp de șapte ani.
Să vină ielele, să se aștearnă blestemele,

WE
KEBAB

Susanu Georgiana Geanina

Susanu 2013

două tulpini de mac încolăcite deosebit (în împărăția unei ilustrații cu un castel)

Sophia Szarvas

*Oh my sweet fairy the past is strong
Oh my sweet fairy our hearts did us wrong*

*când ne-am certat în ziua aceea
pe cine are părul mai lung și rochia mai înflorată
mi-ai rupt o ureche și pe acolo a început sa curgă lumina*

*am plâns și ne-am uitat la insecta mică și verde
care încerca să-și găsească drum printre obiectele
trântite pe podea*

*nuanța ta preferată albastrul vopselei
atât de mândru se decojea și lăsa la iveală lemnul putred*

mi-e frică, va spune lumea că nu există

*în casa asta am crescut împreună fără să știm
cine e înăuntru și cine e în afară*

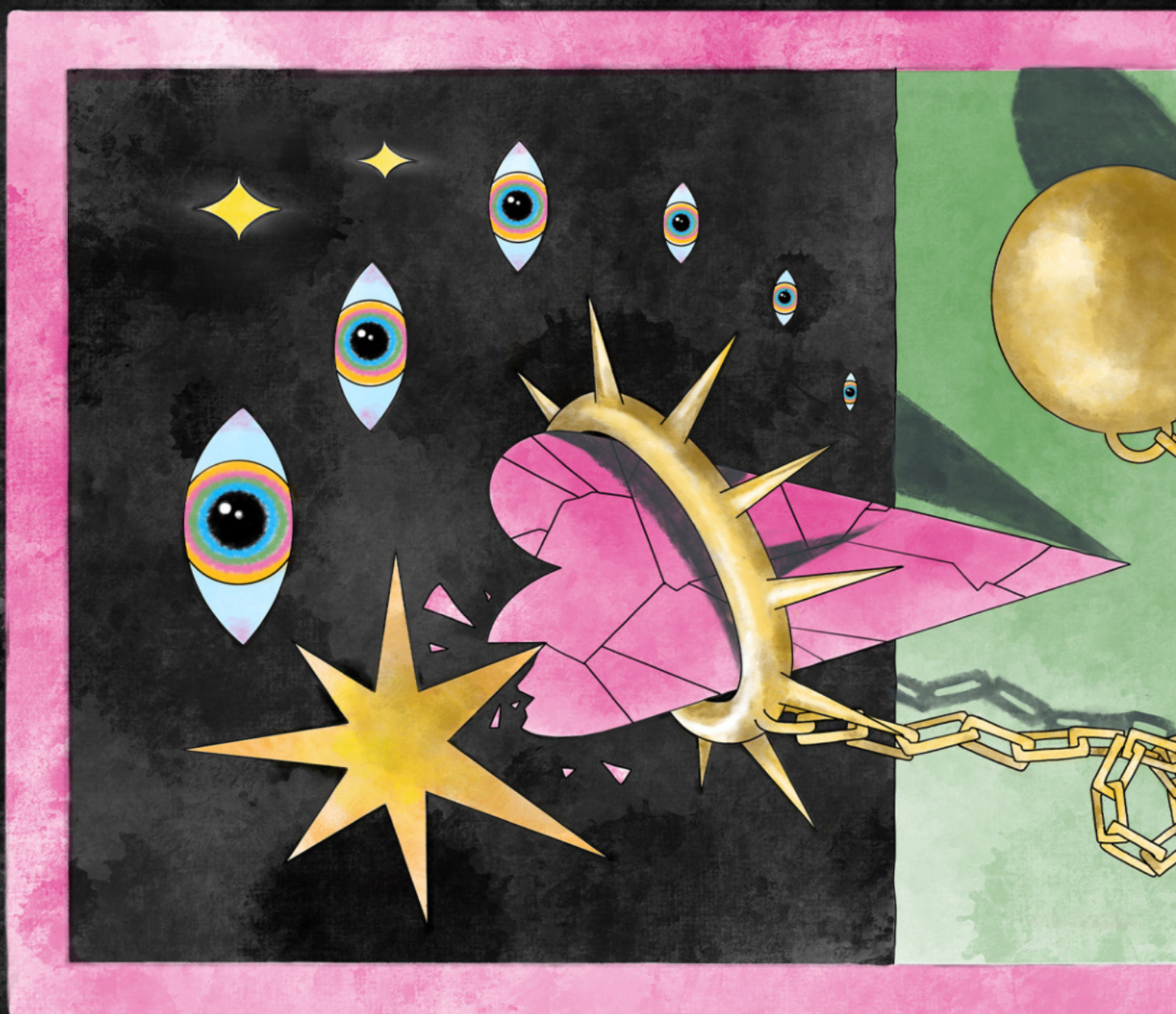
*aș vrea să rămânem pentru totdeauna aici cu ochii închiși
să scormonim timpul pierdut gândindu-ne
la cine suntem, dar e un soare insuportabil de blând*

*culege fructele care au crescut cu măiestrie
peste prețiosul tău craniu fracturat
acolo unde nu le-a ars ploaia*

TOUR DE FRANCE

Irene Ioniță

ONIRIC

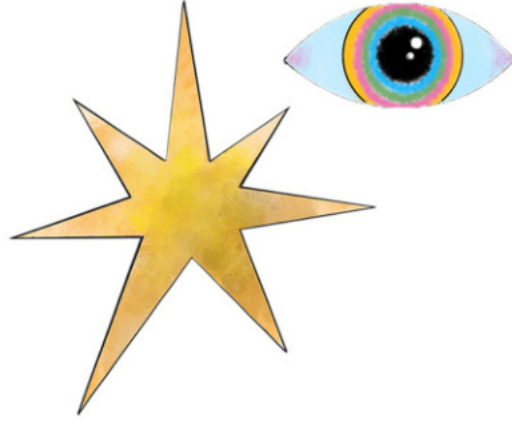
Sunt în Tour de France, doar că e turul vieții mele. Dorm și visez lucid și mi se strecoară lumina prin pleoapele translucide – o lumină ca o salcie argintie în soarele cu dinți de lapte în Septembrie. Nu știu să merg pe bicicletă. Mă ancoroz de talia Adinei și îmi pun capul pe spatele său. Nu am fost niciodată pasăre și totuși în sufletul meu s-a culcușit un cuib îmbrățișându-mă toată. Am cunoscut siguranța și cele mai moi pene – nu o să cad, nu voi cădea; în această viteză a luminii e echilibrul plămădit cu lumina noastră și palmele deschise către cerul pe care-l împărțim.

Mă surprinzi.

Ne oprim într-un luminiș verde, atât de verde de parcă iarba a respirat tot aerul umed de care avea nevoie și este odihnită, atât de odihnită că răstălmăcește toată viteza luminii pe care am îndurat-o. Mă rostogolesc pe spatele de copilărie și îmi apar în fața ochilor nepregătiți ca o zi în care soarele a zis că totul va fi doar soare și nimeni nu va arde – noi vom fi atât de calzi. O bucurie mirată îți scaldă zămbetul și e atât de mult cer senin în colțurile ochilor tăi – privirea ta e plină de mâini plătând și descopăr că ne-am ținut de mână dintotdeauna, dar doar acum am putut simți mâna unuia într-a celuiălalt.

Mă sfiesc de cât de lin ești în iarbă fericit și-n același timp mă bucur. Mă cuprinde o dorință de apropiere și de privire – vreau să mă bucur cu tine, dar vreau să te privesc bucurându-te – plenitudinea atotcuprinzătoare pe care o caut încă nu-mi le permite pe ambele în același timp. Trebuie să mai cresc cum să exist în interiorul și-n exteriorul meu deopotrivă. Totul este într-atât de plin, iar celulele mele încă învață cum să soarbă fără să pleznească. Ești ca o trestie bucurându-se de vânt și exiști într-atât de mult. Aleg să te privesc și să mă bucur că există fericire în zămbetul tău, pe spatele său, în iarba asta verde care-ntinerește pe zi ce trece și ne ține pe noi.

Pe noi toți.

[text]

despre cuvinte și destin

Maria Comărniceanu

×

[imagini]

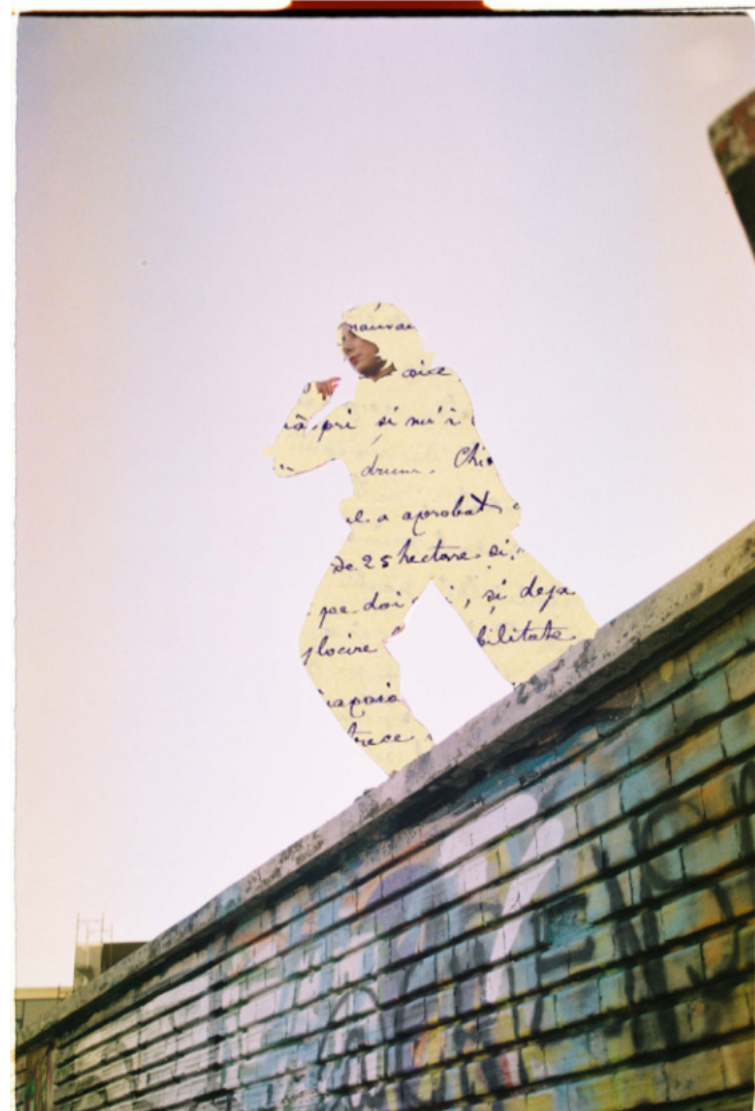
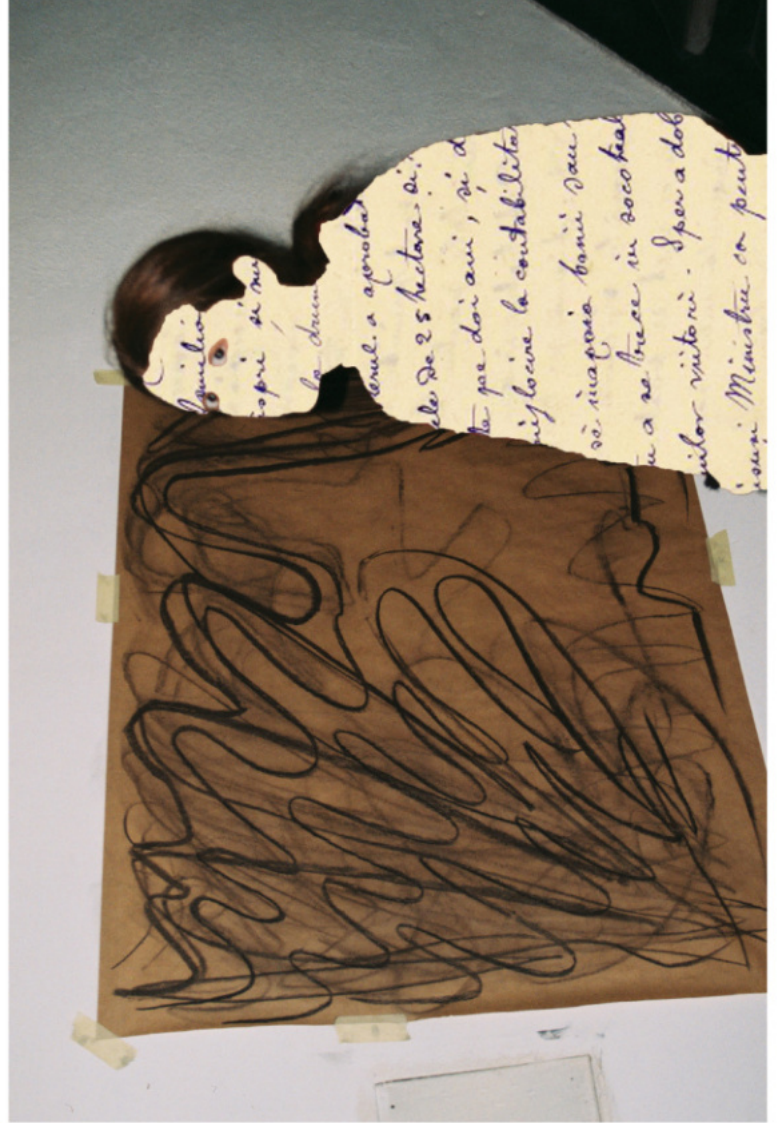
unsaid words

Alexandru Bernovici

iau cuvinte și îmi fac din ele
o cămăruță
(mi-au plăcut mereu cuvintele simple,
nu vreau palate)
un loc unde să-mi petrec veșnicia,
sau mă rog,
ultimele minute rămase pe pământ.
când nu voi mai avea nimic de scris,
atunci să știți că am murit-
vine vremea când mă veți îngropa
cu un volum de Sylvia Plath.

iar peste 7 ani, o să fiu găsită
mâncată de cuvinte
primul om din istorie mâncat
de cuvinte
frica, vinovăția, furia se vor înfrupta
din carnea mea moartă.
(nici speranța nu mă mai salvează)

Moartea suspină
cu dor după artiști
ce glumeată e viața.

BLOGGR

NICORESCU RALUCA-TEODORA [@raluca.ce](#)

Raluca este topită după orice înseamnă artă și estetică vizuală. Deși în viața de zi cu zi se confruntă cu probleme de natură "reală", fiind elevă la un liceu cu profil de așa natură, arta este pentru ea mijlocul prin care rămâne întregă la cap. De 16 ani încearcă să își dea seama care-i treaba cu lumea în care trăim și încă încearcă. O mai pasionează biologia și extraordinara minte umană.

DANCIU ILINCA [dormindusi.com](#)

Este o tânără absolventă care încă-și caută locul în viața culturală din România, cu la fel de multă ambiție și încredere ca la început. Când nu-și face treaba de librar, scrie și are grijă de hamsterul ei, Roade-Osu. Consideră că nu poate scrie despre viață dacă nu experimentează viața, așa că încearcă tot ce se poate: merge și participă la festivaluri, călătorește cu buget, urcă munții și se gândește serios să ia cursuri de auto-apărare.

PREDA PATRICIA/ PATRI [@_patriciapreda_](#)

Are 19 ani și este studentx la Facultatea de Film. S-a atașat de fotografie acum câțiva ani, aproape simultan cu cinema-ul, fiind un mod de a evada din cotidian și de a se exprima. Treptat a descoperit că este metoda pe care o preferă pentru a își lăsa amprenta și de a comunica ceva din sine cu alții, fie un gând, un sentiment, o perspectivă.

SÂNGEREAN RAMONA [@ramonasangerean](#)

Născută în Cluj-Napoca, crescută printre cărți și versurile trupelor locale, a început prin a scrie pe blogul personal, cu scopul de a-și pune ordine în gânduri. Fiecare postare are 3 componente care se completează reciproc, formând împreună un fel de moodboard: o imagine reprezentativă, textul (proză, poezie sau idei răzlețe), și un link către o melodie. În 2022 a făcut cunoștință cu scena locală de Spoken Word Poetry, când a urcat prima dată pe scenă în cadrul unui eveniment Poethree.

DIOCHEȚANU ROXANA [@plainlyro](#)

Roxana urmează în prezent un master în Istoria Artei și Filosofia Culturii. Pe lângă pasiunea sa pentru istorie, mai pune din când în când și mâna pe pensulă, poate iese un tablou. În ceea ce privește arta digitală, se torturează folosind MS Paint, pentru că îi este lene să învețe alte programe mult mai ușor de folosit.

RAFI

CHIORESCU ANA-MARIA @ana_your_fav_girl

Este elevă în clasa a-11-a la Colegiul Național "Elena Ghiba Birta" din Arad și este o fire visătoare și romantică. Deseori se pierde cu gândul printre cuvinte, pe care atunci când le scrie o încarcă cu liniște și speranță. Găsește foarte interesantă natura umană și de multe ori își pune întrebări legate de natura intrinsecă a sa și a altor persoane, fiind pasionată de științe socio-umane.

PASCU BIANCA @mangouji.arts

Este o artistă vizuală prinsă între lumi - ceea ce creează reprezintă o călătorie prin psihicul uman. În prezent este studentă la Facultatea de Arte și Design din Timișoara și se focusează pe fotografia abstractă, filmul experimental și poezia contemporană.

ROGOVEANU ALINA-MARIA @alina.rgv

Are 24 de ani, provine din orașul Craiova, însă în prezent locuiește în Cluj-Napoca pentru finalizarea studiilor unui master. Iubește literatura, filosofia, esența culturii și cea a artei. S-a înconjurat de cărți încă de la vârsta de 10 ani, iar de atunci s-a regăsit în scris. De la vârsta de 22 de ani scrisul a devenit o preocupare primordială și nu își vede viața fără arta sa.

ADAM PÎSLARU @adamp_289

Adam are 20 de ani. S-a născut în Republica Moldova, dar am copilărit în România. Încă de cand era copil a găsit un escapism în lumea artei, prin care își putea exprima liber sentimentele pe hârtie, îndoind realitatea cu creionul grafic.

ZENA DOMNULETE @night.owl.arts

Este freelance artist și are o pasiune pentru texturi, diferite forme de artă, ilustrații, grafică clasică/digitală, natură, minte umană, existență, cranii, mediul rural/urban și multe altele.

ALEXANDRA-IOANA HARAPU @fracturique

Are 21 de ani, este studentă la Facultatea de Teatru și Film din Cluj-Napoca. Este într-o perioadă în care încearcă să își facă curaj să iasă mai mult cu scrisul din zona sa de confort, din notițele de pe telefon, din camera ei.

GABRIELA RUSU @fluturi_in_ceai

Este studentă, pasionată de praf (deși este alergică la el), poezie și relațiile cauzale dintre tot ce se poate.

ALEXANDRA MARIN @amar._in

A ales arta drept carieră (o alegere periculoasă), dar viața ar părea mai periculoasă fără ea. Îi place să o abordeze în diferite medii, de la desen și ilustrație până la pictură, atât timp cât își poate vedea imaginile din minte cu ochii fizici.

SUHOV DAMIAN

„Suhov Damian” abia există. A „terminat” filosofia, folosindu-se de limbaj și concepte pe care abia le înțelege în „poeziile” pe care le scrie. Cel mai mare fan al termenului „chestie”.

MAYUMI MIDOYO @mayumi.midoyo

Îi face plăcere să alterneze conceptul de drăgălășenie prin adăugarea unui twist în fiecare lucrare.

POPENȚA ȘTEFANIA @stefania.popenta

Este studentă în anul 2 la Drept în cadrul UBB. Când lasă la o parte lumea rigidă și rațională a juridicului și tot atunci când prietenii o strigă Ștefi, lui Ștefi îi place să scrie poezii și a descoperit acest lucru acum 2 ani când se îndrepta spre primul ei workshop de scriere creativă, dar pe drum a dat de ceva mult mai bun, respectiv de INSPIRAȚIA și chemarea de a scrie poezii, care i-a furnizat tema principală pentru primele poezii scrise. Un an mai târziu, câteva poezii i-au fost publicate pe pagina de instagram @po3ziadeduminica și în revista Subtext. În prezent, se luptă cu raționalul și gândirea critică ce au invadat și încearcă să facă iar loc pentru imaginație și abstract.

LASCU IOANA @_interventii

Este studentă la arhitectură, unde din întâmplare, a descoperit colajele. Așa a început pagina de instagram. Sub forma unui jurnal digital, este locul în care, printr-un mod de exprimare simplist, încearcă să descrie niște trăiri reale din viața sa. Colajele sale sunt create prin tehnici mixte, majoritatea având la bază proverbe românești, acest lucru definindu-i lucrările. Nu se consideră artist. Face asta din plăcere, dar și din nevoie, pentru suflet. Toate lucrările sale sunt spontane, le realizează atunci când simte nevoia să spună ceva și rămâne mereu plăcut surprinsă să afle că nu este singură la același sentiment.

MIHAI MARA @_maramihai

Este iubitoare de artă contemporană și apusuri urmărite de pe plajă, în prezent studentă în anul 5 la Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" din București. Poezia o definește și datorită ei poate exista. De-a lungul timpului a participat la diverse concursuri de scris și la atelierele de poezie. "Mornin' Poets" timp de două sezoane, a citit ca poet invitat în cadrul Atelierelelor 22 din Constanța și a publicat poezii în revistele "O Mie de Semne", "Noise Poetry" și "Revista de Povestiri & Club Revdepov".

BRĂCACIALINA @alinabracaci

Este studentă la Facultatea de Film din București, secția Imagine de Film și TV. Vârsta de 20 de ani o găsește pasionată de fotografie și tot ceea ce ține de artele vizuale. O inspiră vizual cultura și arta pop, natura și îi place să exploreze dinamicile de familie intergeneraționale.

TEODORA FLOREA @jupitheory

Teodora Florea este reporter cultural pentru Revista "Teatrul Azi", regizoare de teatru și poetă emergentă. Constanțeană transplantată (momentan) în București, împreună cu motanul Faust, Teodora caută să exploreze în spiritul ei specific jupiterian povești de viață, sentimente și experiențe viscerale.

CONSTANTINESCU DELIA @pingu.narwhal

Studiază în anul 3 la Automatică, însă a dezvoltat o pasiune pentru scris în liceu, când trecea printr-o perioadă mai sensibilă a vieții. Adoră arta în toate formele sale și încearcă să o integreze cât mai mult în viața ei de zi cu zi, îmbinând-o atât cu activismul cât și cu activitatea sa profesională.

FLORIN BOBEI @florin.bobei

Îi place modul în care imaginea (fotografie sau film) creează punți pe care altfel nu le-am vedea (cu trecutul, cu natura, cu ceilalți oameni etc.). Are 28 de ani.

IZDRĂILĂ MARIA-TALIDA @deexde

Are 22 de ani și scrie despre ceea ce i se întâmplă, despre ceea ce gândește și încearcă să se acomodeze cu schimbările care se petrec în sine. Este studentă, amatoare de adrenalină, cafea, anxietate & taskuri de realizat.

MANEA IZABELA @whoizabela

Are 20 de ani și își ocupă timpul liber experimentând cu diferite tipuri de artă. Cel mai mult se regăsește în arta vizuală, iar în ultima perioadă s-a axat pe crearea de colaje care îmbină mai multe tehnici și materiale. Se află într-o perioadă de redescoperire în care încearcă să se cunoască mai bine și în același timp să își dezvolte un stil propriu.

CIOBANU ANDREEA DENISA @poemesicafeluta

Andreea Ciobanu este studentă la fsas ub, iubitoare de cafeluță și munte, iar poezia este spațiul unde locuiește când apare vreun overreacting. Vorbește despre oamenii de care se îndrăgostește zilnic, singurătate și lucruri la care nu poate ajunge.

DIANA RAD @dianarad.art

Este un artist vizual din Cluj care se axează pe arta figurativă cu mici elemente de magie (

OANAC @buburoana

Este un artist autodidact căruia îi place să se creeze și să se recreeze prin diferite forme de artă, atât pentru a se reprezenta în forma cea mai adevărată, cât și pentru a explora expresia de gen fără rușine/frică.

OANAMOCANU @oana.mocanu.31

Scrie poezii de la 8 ani. Mereu a simțit poezia ca pe modul cel mai natural de a-și exprima sentimentele și modul în care relaționează cu viața. În ultima vreme a preocupat-o iubirea în multele ei forme – cea romantică și cea dintre prieteni, cea vie și cea îngropată. Cel mai bine se simte la mare sau la o bere cu oamenii ei dragi.

MANEA SERGIU @sergiumanea_photography

Visător cu ochii deschiși, îl pasionează orice mediu prin care lumea se poate exprima cum vrea și încearcă să își împartă viziunea și pasiunea cu cât mai multă lume posibil.

BEATRICE PLEȘCAN @beatrice_plescan

Este din București, are 19 ani, este studentă la UNATC, secția regie teatru. Îi place în ultimă perioadă să scrie pe tema dintre raportul natură-societate pentru că o face să intre în comuniune cu mediul înconjurător, un lucru pe care îl omite des din cauza stilului de viață plin. A publicat poezie în O mie de semne, Noncanon și în antologia Madzine din 2021. A participat la atelierul de poezie super tot în 2021.

RALUCA TĂRTĂREANU @iamralu

19 ani, doar ce a scos primul său volum în colaborare cu alte 2 scriitoare. Este studentă la Jurnalism și Comunicare, HU University of Applied Sciences Utrecht, Olanda. De regulă scrie și îi place să se facă auzită și văzută :) O mai găsiți pe O mie de semne, Poezia de duminică, Cutra, Noise Poetry.

MARIA COCAN @taiesilipeste

Are 22 de ani și, de câteva luni, combină hobby-ul ei vechi de a colecționa reviste românești din perioada comunistă cu pasiunea pentru feminism pentru a crea colaje. Urmând principiul „the personal is political”, folosește colajul – o formă de artă vizuală feminine-coded și poate de asta destul de underrated – pentru a exprima experiența feminină colectivă, abordând subiecte precum the male gaze, munca domestică, obiectificarea femeii. În prezent, încearcă să facă și colaje cu teme mai lighthearted, însă principala direcție către care gravitează în mod natural este una profund politică.

MESIA LORIANA @lautre.cest.moi

Îi plac cam multe lucruri, precum fizica, chimia (din care nu poate să știe niciodată suficient) și să citească poezie clasică romantică și ficțiune fantezistă, dar și să scrie câteodată, să picteze lucrări decorative și pădurea la asfințit

HUȚANU DIANA @dianaaaaaaaahh

Are 20 de ani, este studentă la Litere în Cluj și redactor la revista Echinox. Deschide aproape inconștient Notes App, dar se bucură de fiecare dată când găsește o mică poezie acolo.

ALEXA LINCU @alexalincu

Alexa Lincu este o artistă româncă trăind și lucrând în prezent în Le Havre, Franța. Intenționează să reflecte spre o mai bună înțelegere a practicii artistice în arta contemporană, experimentând cu o varietate de tehnici, compoziția ei luând forma murarelor, ilustrațiile și picturi tradiționale. Lucrările ei reflectă călătoria unei introspecții profunde, folosind ca sursă de inspirație emoțiile înrădăcinate în evenimente curente sau amintiri din copilărie, construind contextul vizual al unei noi lumi de posibilități.

CRISTINA BREAZU @cristinaabreazu

Cristina croșetează de trei ani și își găsește inspirația în obiectele din jur (în special scaune) și natură. Îi place să îi învețe și pe alții să croșeteze și a ținut ateliere de croșetat în Paris, unde locuiește. Cristina s-a născut în București și își dorește să participe la scena culturală și artistică de acolo pentru că vrea să se simtă încă conectată cu orașul. Când nu croșetează, predă engleză.

ANDREEA ANA @capsunescu

Își scrie din când în când gândurile în versuri, pe post de "jurnal de puțin timp liber". O interesează arta de orice fel. Jobul actual nu se încadrează, deci compensează cum reușește în alte feluri și locuri.

MĂLINA NOROCEA @zenosyne.does.art

Absolventă în jurnalism și studii vizuale, cu o pasiune pentru fotografia experimentală și documentară. Atrasă de horror, thriller și paranormal, cele mai multe ilustrații denotă sentimente precum frică, singurătate sau mister. Colajele realizate sunt diverse, de la umor clasic la sentimente ascunse precum sonder, anemoia sau desolete.

PETRA TORSAN @petratorsan

Încearcă să facă ceea ce se cuvine, iar atunci când nu-i iese, scrie.

ANDREEA RECHIȚEAN / DECA @why_do_elements_decay

Explorează lumea naturală prin lentilele camerei analog. Cu un background în biochimie, a început fotografia în 2019 ca metodă de a-și documenta viața. Focusul ei de acum sunt adâncirea cunoașterii și a skill-urilor în metode alternative de creare a fotografiilor, precum și mici proiecte care să întrupeze teme precum emoțiile, conexiunea om-natură și antropocentrism.

CAZAN ANIA DANA @ania.herman

Scriitoare cu câteva romane pentru/despre/cu adolescenți, iubitoare de iubire, mamă de gemene, actriță la Teatrul Independent Pitești, profă de actorie, și, în timpul liber de gândit, funcționar public.

SUSANU GEORGIANA GEANINA @georgiana.susanu

În prezent este studentă în programul de licență al Facultății de Arte din Galați. Considerând că arta este cel mai distins și enigmatic mijloc de comunicare, alege să își elibereze emoțiile în artă vizuală și să le transmită astfel către oameni.

SOPHIA SZARVAS @sophiaszarvas

Sophia este din Valea Tîrsei. Locuiește la București cu soția și motanul. A mai publicat poeme, cronică literară, cronică de teatru și interviuri în mai multe reviste și platforme, însă sub un nume pe care nu vrea să îl mai folosească. Lucrează în IT, dar în secret se implică tare mult în lumea artei underground.

ALLE ALIOSHA @divine.artisan.ttt

Artist vizual și tatuatoare cu experiență de peste 7 ani în industrie, experimentează lumea prin filtrul neurodivergenței și a condiționării propriei existențe. Cu o perspectivă agnostică, găsește inspirație în zona ezoterică, a simbolurilor religioase, natură, astronomie și astrologie, iluzii optice și sinestezii, dar și în visele sale suprealiste.

IRENE IONIȚĂ @irene_ionita

lubește culoarea albastru, fragilitatea instabilă și insuportabilă când încă te apuci de poala timpului de vară, efemeritatea ca un perete în care va da cu capul până să se prindă că nu are de ce să fie prinsă și cel mai bun lucru e să își deschidă pumnii în palme și să le îndrepte către cerul de vară – la prânz, albastru ca lacrimile din cărțile copilăriei.

ALEXANDRU BERNOVICI @bernovici

Este designer grafic și fotograf care învață constant jucându-se cu diferite tipuri de media. Munca sa se concentrează în principal pe ilustrații, animații statice și crearea de imagini digitale sau analog.

COMĂRNICEANU MARIA @mariuc_

Are 19 ani, este studentă la Facultatea de Filosofie, iar scrisul a fost o componentă care însoțit-o de-a lungul timpului, un soi de catharsis sufletesc. A avut ocazia să lucreze o scurtă perioadă cu Școala9, unde a publicat un articol și și-a mai ocupat timpul cu redacția liceului, care a format-o pe partea de organizare. Emoția puternică și râsul o reprezintă, alături de un cold brew tonic și pachetul de țigări.

CREDITS

Tuș #4 a fost meșteșugit cu grijă și admirație pentru fiecare lucrare primită, în pagini așezate de către minunatx:

Ioana Bojincă -- [@blckstbile](#)
Fabian Burtea -- [@fabianburtea](#)
Ioana-Mădălina Huțupașu -- [@kara.feels.artsy](#)
Teodora Marin -- [@aito.jpeg](#)
Mihai Moga-Paler -- [@__mo.mp__](#)
Ioana Oprea -- [@ixanaex](#)
Florin Rădulescu -- [@_tsumi](#)

De storyboarding s-au ocupat Daria Anghel ([@dashha.a](#)) și Diana Grigorescu ([@samca.jpg](#)). Fără ele, Tuș n-ar fi existat.

Mulțumiri extra speciale lui Fabian Burtea pentru design-ul copertilor, al paginilor introductive cu numele artiștilor și al template-ului pentru biografii.

Atoma Art Community ([@atoma_art_community](#)) sunt cei care ne poartă pe valurile din ce în ce mai puternice pe care le creează în rândul tuturor artiștilor care și-au găsit loc de reverberație prin ei, organizând atâtea evenimente și oportunități wholesome. Le suntem profund îndatorați.

Coordonator viziune artistică și ghid grafic:
Mihai Moga-Paler

Social media management:
Florin Rădulescu

Tehnoredactare biografii:
Ioana Bojincă

Întreaga echipă vă mulțumește din suflet, nu în ultimul rând, vouă, cititorilor. Faptul că sunteți aici și că vă bucurați de conținutul acestei publicații e ceea ce contează cel mai mult. Asta e misiunea noastră.

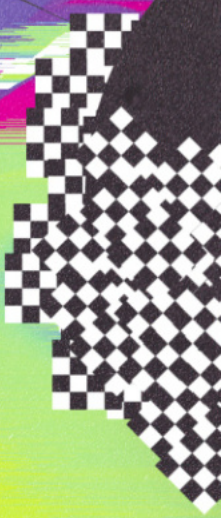
Ne revedem în următoarele numere!

REFERENCES		
NO.	DESCRIPTION	DATE
1	SCHEMATIC	
2	WIRING	
3	LIST OF THIS NECESSARY AND COMPONENTS	
4	WIRING	
5	WIRING	
6	WIRING	
7	WIRING	
8	WIRING	
9	WIRING	
10	WIRING	

NOT
I.

TO ANY
THE DETAILS.

SUB
NT

GENERAL
1. ACTUAL SPACING OF SWITCH POINTS AND
SUBJECT TO FUTURE DEVELOPMENT OF
2. ELECTRICAL RATING AND CURRENT
BE CONSIDERED AS PART OF DESIGN